

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

III Legislatura

Any 1994

Número 103

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera.**

Sessió celebrada dia 15 de març del 1994.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 860/94, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a ocupació de l'autovia d'Inca. 4198
- 2) RGE núm. 726/94, de l'Hble Sr. Diputat Antoni Pallicer i Pujol, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a creació d'un símbol distintiu per als hotels que no entren en la Llei de modernització. 4199

II.- MOCIONS:

- 1) RGE núm. 911/94, del Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a vigilància de la qualitat de l'oferta turística, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 302/94. 4199
- 2) RGE núm. 916/94, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla director sectorial de l'oferta turística (Poot), derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4127/93. 4205

III.- DEBAT DE PRESA EN CONSIDERACIÓ de la Proposició de llei RGE núm. 3106/93, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a patrimoni històric-artístic de la CAIB. 4214

IV.- COMPLIMENT DE RESOLUCIONS:

- 1) RGE núm. 110/94, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, mitjançant el qual sol·licita la inclusió en l'ordre del dia el compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2658/92, relativa a competències en matèria d'ordenació farmacèutica, aprovada pel Ple de la cambra, en sessió de dia 3.11.92. 4223
- 2) RGE núm. 662/94, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, mitjançant el qual sol·licita la inclusió en l'ordre del dia el compliment de la Moció RGE núm. 3203/92, relativa a "overbooking", aprovada pel Ple de la cambra, en sessió de dia 21.10.92. 4223

I.1) Pregunta RGE núm. 860/94, de l'Hble. Sr. Diputat Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a ocupació de l'autovia d'Inca.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, bones tardes, comença aquesta sessió plenària avui horabaixa, i començarem per les preguntes, amb la 860, del diputat Sr. Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a ocupació de l'autovia d'Inca. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats, En el lloc dit es Pou des Coll, del terme de Marratxí, es varen fer les obres del camí o carretera de Marratxinet; i -un cas singular- mentre a Europa són les autopistes o autovies que quan és necessari ocupen les àrees dels camins i carreteres, a Mallorca som realment una cosa especial i única dins Europa, són les obres dels camins les que invadeixen com han invadit l'àrea de l'autovia d'Inca a la zona dita es Pou des Coll, del terme de Marratxí. Es va llevar la xarxa metàl·lica de protecció, no s'ha tornada posar; varen tirar a baix la tenassa rociosa que hi havia, esclafaren algun xiprès i zones ajardinades, i en definitiva l'obra que s'ha fet en aquesta carretera sembla que té el caràcter no de provisional sinó d'irreversible i permanent. Per què aquesta anomalia, Sr. Conseller? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el conseller Sr. Reus.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Sr. President, Sr. Diputat. Avui de matí, quan miràvem aquesta pregunta, no hem sabut localitzar el lloc, no hem sabut realment el lloc on era. Jo li agrairia ara a vostè que m'ho explicàs bé, intentariem veure què hi ha; és que no hem sabut realment això d'es Pou des Coll on era. Perdoni, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. De molt bon gust, Sr. Conseller, l'acompanyarem -vostè hi posarà el cotxe i la gasolina- a veure on el lloc dit es coll des Pou, o es Pou des Coll. En tot cas, ho hagués pogut demanar al Sr. Jeroni Saiz, al qual ja vaig dirigir fa temps una pregunta amb motiu de la caiguda de pedres que es va produir en aquest lloc, que varen estar a punt de provocar accidents greus; i el seu antecessor sí que amb això, Sr. Reus, sabia una mica més de geografia que vostè. Si de cas, anirem a veure aquestes obres vostè i jo, i després, per quedar bé davant la Cambra, li hauré de tornar fer una altra vegada aquesta pregunta. Farem una miqueta de didàctica geogràfica al Sr. Conseller. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Reus?

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Bartomeu Reus i Beltran):

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Anirem a veure-ho plegats, i a partir d'aquí prendrem decisions. Gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 726/94, de l'Hble Sr. Diputat Antoni Pallicer i Pujol, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a creació d'un símbol distintiu per als hotels que no entren en la Llei de modernització.

EL SR. PRESIDENT:

La segona pregunta és la 726, del Sr. Pallicer i Pujol, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a creació d'un símbol distintiu per als hotels que no entren en la Llei de modernització. Té la paraula el Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, la pregunta és la següent: ha pensat crear el Govern, la conselleria, d'aquesta comunitat un símbol distintiu per als hotels que no entren en la modernització, per ser posteriors al 5 de juny del 1984?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Té la paraula el conseller Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pallicer, com vostè bé sap i diu, la Llei de modernització va establir que l'obligació de modernitzar establiments turístics només afectà els establiments anteriors a aquesta data, 5 de juny del 1984, precisament per això, perquè es tractava de modernitzar establiments turístics, i es considerava en aquella data que als establiments posteriors a dia 5 de juny del 1984 no era necessari procedir a aquesta tasca. De moment el Govern no té pensada cap actuació en aquest sentit, de crear cap distintiu; el que sí és cert és que en el futur, sigui aquest govern o sigui un altre, sense cap dubte haurà d'emprendre també la modernització d'aquells altres establiments, posteriors al 1984, i serà en aquell moment quan se'ls pugui atorgar un distintiu de modernitzats. En aquest moment un hotel o un apartament construït amb posterioritat al 1984 per ell mateix ja reuneix unes condicions de modernitat, i en conseqüència de no envelliment, que fan innecessari aquest distintiu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Vol tornar fer ús de la paraula el Sr. Pallicer?

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sí, molt breument. La intencionalitat de la pregunta era perquè vaig gratament sorprès, a través de les fires a què hem assistit, que als mostradors un hotel concret modernitzat, d'aquests 127 que vostè ens va dir, el fullet repetidament era agafat degut a l'anagrama que hi havia, i que quedava molt bé, amb molta qualitat, era agafat i escollit davant tots els altres, hotels fins i tot posteriors al 1984. I és clar, em va cridar l'atenció perquè, vulguem o no vulguem, hi ha un contrast molt fort i es podrà donar de cara al futur un problema que, més que res, voldríem apuntar per si s'ens ocorre alguna cosa, i se li ocorre alguna cosa a la seva conselleria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Vol tornar fer ús de la paraula, Sr. Flaquer?

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President. Efectivament és un problema que es pot plantejar. En qualsevol cas aquest hotel o aquest establiment turístic en qüestió, l'únic que fa és fer valer una inversió que ha fet per modernitzar el seu establiment, i no és descartable que en el futur es pugui estudiar qualche tipus d'actuació en aquest sentit. Però de moment insistesc que no hi ha res previst. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.1) Moció RGE núm. 911/94, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a vigilància de la qualitat de l'oferta turística, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 302/94.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon a mocions; i veurem en primer lloc la 911/94, presentada pel Grup Parlamentari PSM I EEM, relativa a vigilància de la qualitat de l'oferta turística. Aquesta moció ve derivada del debat de la Interpel·lació núm. 302/94, i té la paraula en nom del grup proposant el diputat Sr. Sansó.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Dèiem a la interpel·lació que massa sovint dins Europa aquesta imatge de qualitat que ens esforçam a donar a les Illes Balears no està tan arrelada ni tan clara com desitjaríem. Fets com els que explicàrem a la interpel·lació no ens fan cap bé ni ajuden gens a una imatge de qualitat que a tots ens agrada predicar. Massa vegades des del PSM i EEM tenim la impressió que ens prediquen el que no creuen. Massa vegades hem sentit la cançoneta que tot va bé, com si totes les crítiques fetes al Govern fossin sobre fets inventats per l'oposició. Per desgràcia podem comprovar massa sovint que aquestes crítiques la majoria de vegades tenen fonament. Una prova d'això és la inspecció feta per l'Institut Nacional de Seguretat a un centenar d'establiments turístics, on els resultats varen ser que la majoria d'aquests establiments inspeccionats no tenien els plans d'emergència actualitzats.

Davant això, que no és sols un cas aïllat, el nostre grup no pot estar tranquil, ni creim que hi pugui estar cap grup d'aquesta cambra. Hem tengut diverses ocasions de parlar d'aquesta seguretat i comprovar les mancances que existeixen, mancances moltes vegades no reconegudes pel Govern, que emparat en una majoria parlamentària ens sol titllar d'imprudents la majoria de vegades. Així i tot no podem amagar unes mancances que tots nosaltres sabem que hi són. Podem criticar, si això ens ha de fer millorar l'oferta, programes de la BBC per sensacionalistes, per imprudents, per no reflectir la nostra realitat. Podem aplicar la política de l'estruc si això ens ha de contentar o si això ens serveix per pensar que en una setmana tot estarà oblidat, com va afirmar un alt càrrec de la Conselleria de Turisme. Però el que no podem fer, i el PSM i EEM no ho farà, és ignorar uns fets que vulguem o no, ens agradi o no, ens mostren unes condicions sanitàries i de seguretat d'alguns establiments turístics. Ens temem també que, com cada any en començar la temporada turística, veurem ressorgir una vegada més tot un transport turístic il·legal, amb el que això suposa per a la nostra imatge turística, imatge que enguany més que mai s'ha de cuidar i millorar; s'ha de perseguir seriosament tota l'oferta il·legal a més de vigilar la qualitat dels serveis turístics. Ens jugam, senyores i senyors diputats d'aquestes illes. Per això el primer punt de la nostra moció.

Massa sovint també observam a les nostres zones turístiques tot un conjunt de fets que res diuen a favor de la qualitat: venedors ambulants estafant i molestant els turistes, "tiqueters" de tot tipus darrera un possible client, un creixement abusiu, desordenat i descontrolat de *chiringuitos* i bars que dubt molt que passin un control d'higiene i sanitat. Tot això, afegit a un abandonament de les infraestructures, neteja, solars sense tancar, carrers mal il·luminats, música a tot volum, renous etcètera, no fan cap bé al turisme i a l'augment de qualitat que tots volem, fins i tot que el president Cañellas prediqui per terres alemanyes i per totes les fires on es va.

Per acompanyar aquestes crítiques a final de l'estiu passat férem una petita enquesta entre directors d'hotel, i tots coincidiren que molts dels seus clients no repetirien precisament i desgraciadament amb algun d'aquests fets. És per això que consideram necessari i urgent que el Govern de les Illes Balears insti els ajuntaments a fer complir la normativa en les seves competències. I no estaria de més, també, dir-los que siguin més valents davant l'incompliment d'aquesta normativa, ja que si no es fa així ho pagarem encara més les nostres zones turístiques.

Dins aquesta qualitat de l'oferta turística el PSM i EEM pensa que els temes ambientals hi han de jugar un paper molt important. Temes com el tractament dels residus sòlids, la problemàtica de l'aigua, la recollida selectiva, el reciclatge, la reutilització d'aigües depurades, etcètera, són temes que si parlam de qualitat no podem deixar pendents. Com ja vàrem dir a la interpel·lació. Com ja vàrem dir a la interpel·lació, de cada dia són més els turistes que exigiran aquesta qualitat; i no podem oblidar que de cada dia més els turistes que ens visiten tendran el dret de comprar les seves vacances garantides ambientalment. Sens dubte en tot això que deim els establiments turístics hi tenen molt a dir i a fer. Aquests hi poden jugar un paper molt important, i així pareix que ho ha entès qualque ajuntament que fa feina en aquest aspecte, i que sens dubte n'hi haurà d'altres que també ho faran, ja que aquesta serà també una de les demandes dels *tour operators*.

Per al PSM i EEM és molt important la iniciativa de qualque ajuntament, creim que està molt bé que s'hagi tengut, i que s'intenti vendre com una millora més, però també creim que hauria de ser el Govern qui regulàs i unificàs uns criteris clars en medi ambient, que a més puguin ser controlats. No consideram prudent que cada ajuntament pugui fer la seva normativa per donar una placa o per declarar un establiment com a ecològic. Per això demanam que sigui el Govern qui dicti la normativa, qui posi les condicions que han de reunir un establiment turístic per aportar una imatge ecològica.

Per acabar, i enguany que es parla més que mai d'*overbooking*, demanam que la Conselleria de Turisme presenti al Parlament de les Illes Balears una memòria anual sobre la tasca i resultats de la comissió creada per dur un control d'aquest *overbooking*. Creim que aquesta moció està estudiada en termes d'augmentar aquesta qualitat que tots desitjam, i per això esperam que sigui aprovada per aquesta cambra, perquè creim que milloraria molt la qualitat d'aquest turisme. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Pel Grup Parlamentari MIXT té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Sansó, avui, després de la interpel·lació que es va produir recentment, ens ve aquesta moció que vostès presenten, en què vostès es refereixen fonamentalment a la vigilància de la qualitat de l'oferta turística. He de dir que en conjunt en aquesta moció difícilment, quant al seu esperit, es pot estar en contra, perquè les qüestions que s'hi plantegen estan íntimament lligades amb el bon funcionament d'aquesta oferta turística i del fet que est tingui una imatge molt millor de cara als que ens visiten any rere any.

Per tant, com dic, en línies generals, i quant a les formulacions que aquí es fan, o els desitjos que aquí es plantegen, podríem estar totalment d'acord. Ara bé, molt em preocupa el fet si moltes d'aquestes coses, algunes d'elles sobretot, es fan o no es fan. Em consta que es produeixen inspeccions periòdiques per part dels inspectors de la Conselleria de Turisme i d'altres conselleries, com pot ser la de Sanitat, i també inspeccions de medi ambient, que depèn de la Conselleria d'Indústria, en qüestions molt concretes, que es fan quant a les condicions sobretot de caràcter higiènic. També hi ha hagut després de denúncies i després de debats que es varen produir en aquest parlament, diferents inspeccions referides al tema de transports, i així mateix de (...) que el tema de l'oferta legal és un tema que la Conselleria de Turisme té claríssim, i que en aquest sentit ha fet inspeccions, i en diferents preguntes i compareixences que hi ha hagut s'ha parlat d'aquest tema, i que és un tema que quasi podríem dir que està bastant controlat, així com la qualitat dels serveis turístics que es dona als diferents establiments.

En tot cas, el que seria necessari és un tema que està pendent de debat al Parlament, que estava en ponència i encara està pendent; que és el tema de la Llei de l'oferta complementària, que açò és un tema que sí es necessari que es posi en marxa tan prest com sigui possible, i que ajudaria a resoldre els problemes que es deriven d'aquestes situacions irregulars que a vegades per part d'alguns establiments es vénen produint. Ara, jo crec que tampoc no es pot dir, ni seria convenient, que a partir de l'aprovació d'un punt com aquest, el que es produís realment fos una persecució implacable de tots els establiments de la nostra comunitat, la qual cosa crec que tampoc no seria bona, perquè podria tenir un efecte contraproduent, que no seria el desitjable tampoc de cara als propietaris, i sobretot els que compleixen, que són la majoria -també ho hem de dir-, que compleixen amb totes les normes establertes.

En referència al segon punt, jo crec que en efecte els ajuntaments tenen una sèrie de normes, com a mínim tots els ajuntaments tenen allò que s'anomenen normes de policia i bon govern, que es refereixen precisament, que moltes d'elles són de caràcter, a renous a vies públiques, a determinats horaris, que es poden causar molèsties als veïnats, quant a temes de neteja i d'instal·lacions, tant el que és venda ambulants com són *chiringuitos*. I en aquest sentit jo crec que com a recomanació pot estar bé, però jo crec que són

els ajuntaments els que realment allà on ens hauríem de dirigir, i on a més no oblidem que els ciutadans quan se senten amb problemes derivats d'actuacions irregulars per renous o altres actuacions a les vies públiques, ja s'encarreguen directament d'anar a plantejar les respectives denúncies als ajuntaments; i això és un dels maldecaps més grans que tenen la majoria d'ajuntaments, sobretot els ajuntaments turístics durant la temporada turística.

Per tant, tampoc no podem dir que no es fa això, perquè jo crec que uns ajuntaments en un nivell, uns en un altre, però tampoc el fet que el Govern els ho digui o no els ho digui crec que no farà que les actuacions siguin més dures o manco segons els ajuntaments; jo crec que també depèn un poc de la composició o de la manera de fer feina dels respectius ajuntaments.

Respecte al fet que es dicti un decret que regui la denominació d'establiment turístic ecològic, jo crec que, primer, la seva explicació no m'ha quedat massa clar, i m'agradaria que en l'altre torn em podria aclarir un poc més aquesta qüestió, perquè això d'establiment turístic ecològic què engloba?, açò que significa exactament? Els jardins que té al voltant, el tipus de combustible que empra, el tipus d'alimentació que dona? Açò pot tenir molts de components que jo crec que són bastant diferenciats uns dels altres, i que una etiqueta tipus d'establiment turístic ecològic, vostè ha dit que hi havia experiències en alguns municipis. M'agradaria que es fes una explicació més exhaustiva d'aquesta qüestió.

I quant a resultats de la comissió de control de sobreocupació, jo crec que al final els problemes que es varen plantejar la darrera temporada turística sembla, per les explicacions que es varen donar, que es varen resoldre satisfactòriament, tampoc no hi va haver grans queixes en aquesta qüestió. No obstant això vull dir que crec que amb una explicació que es fes per part de la Conselleria podríem conèixer exactament què ha succeït; i supòs que en un moment o altre sortirà alguna publicació o documentació que expliqui i que podrà estar a l'abast de tots nosaltres. En principi, esperaríem aquestes explicacions en el segon torn, i prendríem després una decisió definitiva. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA el Sr. Pallicer té la paraula.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Sansó, hem escoltat amb tota atenció el que ha exposat de la seva moció, i li vull dir per endavant que el nostre grup li donarà suport a cadascun dels punts que té, als quatre. I ho farà perquè al primer, on vostè parla d'incrementar la vigilància i les inspeccions en matèria de

seguretat, en condicions higièniques, en transport il·legal, en oferta il·legal i qualitat de serveis turístics, és evident que a una comunitat que viu del turisme bàsicament hem d'extremar totes i cadascuna d'aquestes mesures en benefici de posar una millor qualitat als serveis i als establiments.

No en parlem, del tema del transport il·legal, tema discutit en aquest parlament diverses vegades, i que ocasiona cada estiu, i segurament tornarà ocasionar aquest estiu, un problema amb aquesta lluita (...) els denominats *manteros*. I l'oferta il·legal, com vostè sap demà hi ha una interpel·lació que presenta aquest diputats, i per tant evidentment tendrem l'oportunitat de debatre-ho amb més profunditat.

Quant al segon punt de la seva moció, que fa referència als ajuntaments, no hi ha cap dubte que instar els ajuntaments perquè facin complir la normativa, nosaltres ho veim bé. Els ajuntaments tenen una responsabilitat que han d'assumir sense cap dubte, i que és una responsabilitat important dins el món turístic. Hi ha unes ordenances que tenen els municipis, de policia i bon govern, com ha dit el Sr. Peralta; i no hi ha cap dubte que, sobretot els mesos d'estiu, és una lluita tremenda, constant i dura que els ajuntaments tenen davant aquests temes que vostès planteja: els renous, la neteja, la venda ambulant... Jo més que res li volia significar que sé que la Conselleria de Turisme en temes de renou, per exemple, ha fet ja algunes coses. Per tant, és així. Altres, com és la venda ambulant, crec que s'ha d'estar un poc alerta, a pesar que sigui una competència deslleial clara, quant al comerciant que té l'establiment posat, amb uns costos fixos; hi ha una qüestió que és l'artesania, que tal vegada sí que hauríem de tenir en compte, perquè no podem tampoc rompre el tema artesanal, no just d'aquestes illes, sinó també fins i tot del propi país, d'Espanya.

El que passa és que aquí tal vegada hauríem de demanar uns ajuts al Govern per posar en marxa programes d'aquest tipus; perquè atacar el renou, atacar el tema de la neteja, atacar tots aquests incompliments amb més efectivitat requereix un esforç econòmic molt important i molt fort. Així com vostè sap, la majoria d'entitats locals, sobretot les turístiques, fan (...) d'una manera desproporcionada, en uns mesos molt concrets, molt intenses, amb un esforç que els ajuntaments qualque vegada es veuen amb una postura difícil per poder atendre cadascuna d'aquestes necessitats. I si hi hagués una clientela distinta, si no haguessin baixat la clientela aquests deu, dotze, tretze anys darrers, tots aquests esforços econòmics en aquest ordre públic no serien necessaris, perquè abans amb una clientela determinada que hi havia, anava bé.

Quant al punt 3, que parla vostè de regular el tema de la denominació d'establiment turístic ecològic, jo hi estic d'acord, crec que hauríem de normalitzar aquesta qüestió. Avui en dia tothom s'apunta a la paraula ecologia, però hem de saber exactament què significa, amb quins criteris es donen aquestes plaques, amb quins criteris es pot dir què és un hotel ecològic, o una zona ecològica, o un municipi ecològic, i jo pens que és interessant que entre tots, i a través de la

conselleria de turisme, es dictin aquests criteris, a través d'un debat que es podria dur a aquest parlament.

Quant al punt quart, que fa vostè menció a la sobreocupació, també li vull dir que precisament més tard hi ha una intervenció relacionada amb aquest tema, i que per tant hi estam d'acord, perquè és una qüestió que malauradament torna estar d'actualitat. Per tant, Sr. Sansó, compti amb el nostre vot favorable. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Pel Grup PP-UM el Sr. Palau té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Estam davant una moció que presenta el Grup PSM i EEM, que ve derivada de la interpel·lació que va presentar dies passats aquest mateix grup al conseller de Turisme d'aquesta comunitat, concretament sobre la vigilància de la qualitat de l'oferta turística.

Vista la moció i els punts que ens proposen, jo li voldria que tant el conseller com aquest diputat que els parla ja en la interpel·lació els vàrem donar quins eren els nostres punts de vista sobre la política turística quant a l'oferta de qualitat d'aquesta comunitat. Però tornam insistir, i jo voldria dir que després d'haver vist els punts que ens proposen pareix ser com si aquest govern durant els darrers anys pràcticament no hagués fet res dirigit en aquest sentit, de vigilància d'establiments, de seguretat, d'augment de la qualitat, de control de places legals o il·legals, etcètera. O sigui que pareix com si no haguessin fet res.

Doncs miri, Sr. Sansó, fa molts d'anys que es treballa en aquest sentit. Que s'aconsegueix l'òptim? Segurament que no, és molt difícil arribar a l'òptim, però el que sí li puc dir és que jo consider que la política turística d'aquesta comunitat, i precisament en aquest sentit, va per bon camí, i la prova d'això no solament són les dades que tenim en aquests moments de vendes de les Illes Balears, no solament del mercat alemany, que pareix que últimament només parlem del mercat alemany, sinó dels altres mercats, també (...) igual que els reconeixements internacionals que hem tengut, i altres reconeixements, fins i tot a nivell nacional, vol dir que estam en la línia correcta, que creim anam per un bon camí.

Si vostè creu que fer tot el que s'ha fet quant a plans d'embelliment, quant a depuració, quant a potabilització d'aigües, quant a la construcció d'una escola de turisme per a la formació dels professionals, l'escola també per als tècnics d'empreses i activitats turístiques, tota la legislació que s'ha fet a efectes turístics, com pugui ser la Llei de modernització, la qual cosa ha fet que la ma-

joria d'establiments de les nostres illes estiguin completament modernitzats i que siguin competitius amb ofertes turístiques d'altres àrees del Mediterrani; així com l'existència de la llei que està en aquests moments quant a construcció de nous establiments, que limita d'alguna manera amb els 60 metres i amb la categoria de 4 o 5 estrelles, de poder establiments turístics. Si això creim que no és qualitat, jo ho entenc d'una altra manera. A més que també s'ha de reconèixer que a part de totes aquestes actuacions, d'aquesta legislació, hi ha un quefer diari administratiu de la Conselleria de Turisme, que és el que d'alguna manera jo li vull apuntar per fixar la nostra posició quant als quatre punts que ens presenta amb aquesta moció.

En el primer punt vostè ens diu el Govern de les Illes Balears incrementarà la vigilància i la inspecció en matèria de seguretat, condicions higièniques, transport il·legal, oferta il·legal i qualitat dels serveis turístic. Això es fa, ho continuaran fent. Ara, si vostè el que pretén és que la Conselleria de Turisme posi un nombre més gran d'inspectors; no, no perquè no només per aquest debat que tenim avui, crec que ja va quedar molt clar fins i tot amb el debat que vàrem tenir dels pressuposts generals d'aquesta comunitat, que era política del Govern no incrementar el capítol I, i per tant no hi haurà noves contractacions, no solament en turisme, sinó en altres seccions.

El punt 2 diu que el Govern de les Illes Balears instarà els ajuntaments que facin complir la normativa en les seves competències, especialment en matèria de renous, en les vies públiques, neteja, *chiringuitos* i venda ambulant. Miri, fa molt de temps, i no d'ara, ni tan sols des que vostè ha presentat aquesta interpel·lació, sinó fins i tot d'anys, que es mantenen reunions periòdiques des de la conselleria i a través d'altres organismes amb els diferents ajuntaments de les nostres illes, encaminats precisament d'alguna manera a millorar no solament el que vostè enuncia aquí, sinó altres qüestions que són d'àmbit municipal. Però, com han dit alguns altres portaveus, són d'àmbit municipal; és l'ajuntament que té la competència, tant per crear les ordenances corresponents -que la majoria d'ells tenen- com per fer-les complir. Llavors el nostre grup creu molt en l'autonomia municipal -vostè no sé si hi creu, però nosaltres sí que hi creim-, nosaltres creim que podem suggerir, podem consensuar temes, podem fins i tot en alguns casos ajudar en campanyes de mentalització, etcètera. El que no farem mai des d'aquí és donar suport a un punt a una resolució amb què d'alguna manera vulguem imposar als ajuntaments el que han de fer, perquè nosaltres creim que ja són prou grossets, i ja ho saben molt bé el que han de fer.

Al número 3, que diu que el Govern de les Illes Balears en un termini no superior a tres mesos dictarà un decret que reguli la denominació d'establiment turístic ecològic. I jo la veritat, aquí hauria de contestar que no sé què és un establiment turístic ecològic. Jo encara no he vist cap figura mai dins la legislació turístic que ho regulàs i que digués què. Jo puc estar d'acord que hi puguí haver zones turístiques que siguin més protegides, que n'hi puguí haver algunes altres

que n'estiguin menys, gràcies a déu les Illes Balears tenen una protecció bastant bona totes, i crec que és el que ha de procurar la Conselleria de Turisme amb les campanyes de promoció, vendre i que coneguïn les nostres futurs visitants. Ara, un establiment turístic ecològic en aquest moment no sé què és. No estic en contra que la conselleria en el seu moment, si ho creu convenient, faci una regulació específica, i comenci per dir què ha de ser primerament un establiment turístic ecològic. Però el que sí també li dic és que per a nosaltres hi ha altres prioritats dins la Conselleria de Turisme en aquests moments, de caràcter legislatiu, com pot ser el Poot, que ens omplim la boca de parlar-ne cada dia, i a veure si d'una vegada acabam; igual que podria ser també la llei que reguli l'oferta turística complementària, que crec que també és molt necessària. I llavors, que sigui benvinguda, si ha de venir una llei que reguli els establiments turístics ecològics.

I quant al punt número 4, que diu que la Conselleria de Turisme passarà anualment una memòria a aquest parlament sobre la tasca i resultats de la comissió de control de sobreocupació; jo aquí només li vull dir una cosa: vostè com a diputat, o el seu grup, o qualsevol altre diputat d'aquesta cambra té dret, o bé mitjançant preguntes o bé demanant una compareixença del conseller, de demanar-li no només sobre aquest tema, avui matí hem tengut l'ocasió de tenir dues compareixences del conseller, i ens ha parlat de molts altres temes. I no crec que per cadascuna de les activitats que pugui fer la Conselleria hagi de fer memòries, perquè al final serien memòries, memòries i memòries; i fins i tot tenc el dubte si tendríem temps de llegir-les. Jo crec que seria molt millor que si algun diputat o algun grup parlamentari està interessat no només en aquest tema, sinó en qualsevol altre, en aquest cas corresponent a la Conselleria de Turisme, o bé que ho faci mitjançant les preguntes que li pot dirigir al conseller, o mitjançant les compareixences que amb molt de gust crec que ell acceptarà quan les hi demanarem. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau. Sr. Sansó, el seu torn de rèplica.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Peralta, és clar -vostè ho ha dit- que moltes d'aquestes coses es fan. Per això -i també va per al portaveu del PP-, perquè moltes d'aquestes coses es fan, creim que la nostra moció era moderada, d'intencions, i encara que moltes coses d'aquestes es fan, continuadament, en compareixences, en contestacions del conseller, es posa com un dels punts les inspeccions o el fet de la vigilància. El fet que nosaltres diguem "incrementarà la vigilància" creim que era una cosa de sortir al pas, que estam d'acord amb el que diu el conseller, perquè sempre que li hem retret una cosa d'aquestes que he anat anomenant

aquí dins, ho ha tengut en compte i ha dit que hi estarien damunt, que vigilarien, que inspeccionarien. Nosaltres creim que el fet que posàssim "incrementarà la vigilància" era obrir un camí i dir al conseller que ens pareixia bé que això es fes.

El segon punt que vostè ha tocat, és clar que són els ajuntaments que han de regular totes aquestes coses. Però els que creim en l'autonomia municipal, i els que fa més de deu anys que estam dins aquesta autonomia municipal, estant de regidors a ajuntaments turístics, precisament, veim que moltes vegades deixar en mans dels ajuntaments aquestes coses està molt bé, perquè han de tenir l'autonomia municipal, però també està bé que el Govern, i aquí no insistim en donar-los cap mandat ni res, sinó que "instarà els ajuntaments", perquè crec que està bé que el Govern digui a aquests ajuntaments que almanco hi estam damunt, i que les idees que té aquest Govern, almanco d'instar els ajuntaments que la política del Govern passaria per aquí. Per tant, entenc que no està malament que el Govern insti els ajuntaments perquè extremen les mesures aquestes, perquè la política del Govern és una, que aquí dins hem discutit. Davant això, començam a tenir els dubtes de veure si és aquesta o no.

El punt número 3, Sr. Peralta, jo li vull dir una cosa. Darrerament hi ha principalment un fet, i això es dona dins la competència que tenim, que molts dels establiments turístics necessiten vendre qualche cosa més. Ja estam que han venut el Pla de modernització, han venut l'hotel modernitzat, però això no basta; sempre el bon empresari voldrà vendre unes coses per la qualitat turística. Hi ha un ajuntament en concret, que jo li vull anomenar aquí, que és l'Ajuntament d'Alcúdia, que ha començat a fer feina en aquest aspecte, i ha fet una mica de reglament. Jo li voldria dir que això no ho hauríem de donar en mans de l'ajuntament, perquè cada ajuntament podrà fer una normativa. Crec que hauria de ser el Govern que fes aquesta normativa i que regulàs, llavors seria discutir molt a veure com s'ha de regular això, però nosaltres donam el camí a la conselleria perquè ho faci, que crec que és com un vot de confiança de dir que no ho facin els ajuntaments, ho faci la conselleria abans que cada ajuntament faci la seva normativa i doni les seves pròpies plaques, que això ho faran, perquè hi ha una consciència dins els ajuntaments, i nosaltres deim que és millor que la placa la doni la conselleria, i no que cada ajuntament doni la seva placa, creim que no és normal això.

Sr. Pallicer, no em puc allargar, gràcies pel seu vot favorable. Vostè ha entès la moció, creim que en aquest aspecte ens podem entendre. I al Sr. Palau, és clar que -jo ja ho dit el temps de la moció- jo he dit que sempre que venim aquí dedins, que l'oposició proposa qualche cosa, surt el de la majoria -que supòs que també ha de fer això- a dir que tot es fa, que tot va bé, que no passem pena. Això és la cançoneta de sempre; però nosaltres llavors veim els fets, i la cançoneta de sempre no és que tot vagi bé. I jo no li he xerrat, Sr. Palau, de depuració, de plans d'embelliment, d'escola de turisme, de legislació, de la Llei de modernització; jo no li

xerrat de tot això, jo li he xerrat de coses concretes en matèria de seguretat, que és clar que no va bé, perquè hem donat unes dades amb una inspecció de més de cent establiments turístics; de les condicions higièniques basta recordar la campanya de la BBC per veure que no va bé; del transport il·legal, per favor, cada any estam en les mateixes; vostè el mes que ve ja començarà a veure les queixes d'aquest transport il·legal. De l'oferta il·legal? enguany més que mai.

La qualitat dels serveis turístics, Sr. Palau, té molt que desitjar. Per moltes coses que facem, en podem fer moltes més. Nosaltres creim que aquesta moció era per aprovar-se, per creure que és una moció moderada, una moció de sortir al pas que estan fent coses; molt bé, nosaltres ens apuntam a aquestes coses, però a la vegada ens obrim en el sentit que les facin. I amb això de l'establiment turístic ecològic, Sr. Palau, jo li vull dir una cosa: vostès no ho facin, la conselleria no ho faci; jo li puc assegurar que aquest estiu més de dos ajuntaments ja es plantejaran una placa ecològica als seus hotels. I passarà un fet, que cada ajuntament farà la seva placa i la seva normativa. Creim que la conselleria hauria d'estar part damunt, i no hauria de permetre això, perquè serà un desgavell.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Més intervencions? En contrarèplica el Sr. Peralta té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Sí, molt breument, gràcies Sr. President. Em referiré fonamentalment al punt segon i tercer. Jo la veritat és que en la primera intervenció havia entès més o manco el tema de punt segon, i ara la veritat és que tal com s'ha explicat per part del portaveu del grup proponent, pel Sr. Sansó, em sembla que el que es vol dir és un poc com si no ens fiéssim de la tasca que fan els ajuntaments, i que és necessari que el Govern hi vagi amb el garrot i digui als ajuntaments "heu de fer açò, perquè si no..." Sembla que és així, no? Com a mínim que es digui que és així. Però jo crec que tampoc dins el mateix sac no podem posar tots els ajuntaments, perquè n'hi ha que ho fan d'una manera i n'hi ha que ho fan d'una altra. Però de totes maneres vull insistir que la competència en aquesta matèria és dels ajuntaments, no és del Govern. Jo no he vist a cap banda que aquestes qüestions siguin competència del Govern. Quant a qüestions referides si són *chiringuitos*, que venen coses d'alimentació, sí que hi pot haver una competència de la Conselleria de Sanitat, però en els casos que aquí sembla que es volen expressar, la competència és fonamentalment municipal.

I quant al punt tercer, no m'ha quedat prou clar què significa un establiment turístic ecològic. Ho sent molt, però no m'ha quedat clar. Torn a repetir, no sé si és per

l'entorn que té aquell establiment, si és pel tipus de combustible que empra, si és pel tipus d'alimentació que dona o per què és; o si és per tot o per part d'aquestes coses. I en aquest sentit, si són els ajuntaments els que han de donar aquestes qualificacions o aquestes plaques, tampoc no està tan malament; vull dir que si un municipi ho vol fer, bé està, no em sembla tan malament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. El Sr. Palau té la paraula.

EL SR. PALAU I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Jo només vull contestar molt breument el Sr. Sansó. M'ha vingut a dir com si jo me n'hagués anat per les branques, perquè ell només ha parlat d'un tema. Jo he parlat de plans d'embelliment, he parlat de depuradora, he parlat de potabilitzadores... Jo el que li vull tornar dir, que la moció és sobre la qualitat de l'oferta turística; i vostè a més de qualitat també ha parlat de residus sòlids, ha parlat d'aigües, etcètera. O és que vostè creu que els plans d'embelliment, tenir les voreres, tenir els passejos no és oferir qualitat als nostres visitants? O és que vostè creu que la Llei de modernització d'establiments turístics, que ha fet que molts d'hotels millorassin la seva oferta, no és qualitat? O és que vostè creu que el fet que les aigües brutes no vagin a la platja, i que les aigües estiguin cristal·lines i les platges netes, això no és qualitat? O la formació professional que es pugui fer a l'Escola de Turisme o a l'Escola d'Hostaleria, això no és qualitat? Efectivament, això és qualitat, i tan bona com l'altra. I nosaltres estam d'acord també amb l'altre. I vostè ho ha dit, vostè ha presentat una moció moderada, una moció amb molt bona intenció, però una moció que contempla una sèrie de punts que, com li he dit abans, el Govern les fa des de molt de temps, i jo crec que no cal ni tan sols parlar-ne més. Per tant no li darem més suport.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Palau. Acabat el debat, passarem a la votació de la moció. Deman si es pot fer votació conjunta, o hi ha alguna petició de votació per separat. Es farà votació conjunta, idò.

Senyores i senyors diputats que voten a favor del text de la moció, es volen posar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

24 vots a favor, 31 en contra, 2 abstencions. Queda rebutjada la Moció 911.

II.2) Moció RGE núm. 916/94, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla director sectorial de

l'oferta turística (Poot), derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 4127/93.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la Moció 916, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a Pla director sectorial de l'oferta turística, Poot, derivada de la Interpel·lació 4127. Té la paraula pel grup proposant el diputat Sr. Triay Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta moció pretén salvar el Pla d'ordenació de l'oferta turística dels que el volen rebaixar, dels que el volen igualar, i dels que no el volen de cap manera; salvar-lo amb els continguts mínims que el Govern presidit pel Sr. Cañellas va proposar, i que aquesta cambra amb mínimes incorporacions va aprovar en el seu dia; per tal que el suport d'aquest parlament a la seva necessitat i urgència en el seu mínim contingut planificador i ordenador sigui una contribució decisiva a la conformació d'una realitat turística i urbanística més racional, equilibrada i sostenible.

En primer lloc proposam al Parlament que constati i es manifesti a favor de la necessitat de les directrius d'ordenació territorial. Qualcú no està d'acord en la necessitat de les directrius d'ordenació territorial? Fins ara ningú no s'ha manifestat en desacord; uns perquè les creuen necessàries, i altres perquè pensen que tanmateix no es faran. De fet, jo crec que fins i tot els diputats més distrets d'aquesta cambra, aquells més desentesos dels debats que aquí es fan, saben que la Llei d'ordenació territorial de 1987 fixava en vuit mesos el termini per elaborar l'avanç de les directrius d'ordenació territorial. Fa set anys que aquesta llei establia set mesos per fer l'avanç.

Els governs del president Cañellas incompleixen aquesta llei de manera continuada. Si fa set anys era urgent fer les directrius d'ordenació territorial. Avui ho és molt més encara. Ens atracam a un nou creixement econòmic, sembla que hi haurà beneficis econòmics per a noves inversions, i la nostra ordenació continua sense dissenyar; el territori continua sent camp adobat per a abusos i per a creixements no sostenibles.

Demanam en aquesta moció que es recuperi l'esperit primigeni del Pla d'ordenació de l'oferta turística, que no pot ser d'altre que el dels criteris que l'any 1989 va aprovar aquest parlament. S'han de superar les desviacions respecte d'aquests criteris. Hi ha criteris que no es compleixen. No hi ha instruments urbanístics supramunicipals, com s'establia en aquests criteris. No es quantifica la necessitat de sòl públic a les diferents zones i la forma d'obtenir-lo. No es tracta la reconversió integrada de zones turístiques més que a través d'uns plans especials de reforma interior, que al cap i a la fi es deixen en

mans estrictament dels ajuntaments. No s'estableix l'exigència d'una avaluació d'impacte ambiental per autoritzar usos turístics en sòl no urbanitzable, per interès social. L'estudi econòmic financer és un dels punts més coneguts pel seu incompliment de la voluntat d'aquest parlament.

Un criteri bàsic aprovat per aquest parlament, i indiscutible, és que el Pla d'ordenació de l'oferta turística és un pla director sectorial de la Llei d'ordenació territorial. Idò bé, hi ha incompliments, desviacions importants respecte dels continguts que la Llei d'ordenació territorial estableix per a aquest tipus de plans directores. Els objectius que estableix la normativa a l'article 4 són bons, però són purament retòrics quan es veu que no tenen correspondència posterior amb les regulacions que el propi Pla d'ordenació de l'oferta turística fa. No existeix un esquema general d'infraestructures a les zones turístiques; no es relacionen ni es localitzen les actuacions del Pla; no hi ha prioritats d'execució ni programació de les actuacions.

D'aquests criteris que el Sr. Cañellas i el seu govern varen dur a aquest parlament, que tenen algunes petites incorporacions dels diferents grups parlamentaris que composaven aquesta cambra a l'any 1988, creim que mereixen ser mantinguts i desenvolupats al Pla d'ordenació de l'oferta turística. Jo deman al Govern que no es deixi dur per interessos parcials, que aquests criteris constitueixen un mínim per a l'ordenació; que no permetin que siguin rebaixats, perquè les rebaixes en ordenació territorial, quan es parteix -com és la nostra situació- d'un punt de partida tan precari, on excepte a Llei d'espais naturals hi ha tan poca cosa d'àmbit supramunicipal, qualsevol rebaixa, estiguin segurs, serà una victòria pírrica que pagarem entre tots.

Per altra part, si el Govern ha canviat d'opinió respecte d'aquests criteris, si creu que el Pla d'ordenació de l'oferta turística ha de respondre a altres prioritats, altres condicionaments o altres objectius -per què no?-, haurà de dur aquí uns altres criteris, i aquest parlament s'haurà de manifestar sobre els nous criteris que aquest nou Pla d'ordenació de l'oferta turística hagi de desenrotllar, perquè -no ho oblidin- els criteris generals que aprova aquest parlament en absència de directrius d'ordenació territorial, són condició *sine qua non* per legitimar la redacció d'aquest tipus d'instrument erritorial.

Proposam també en aquesta moció que es despleguin com plans millor els plans de Menorca i d'Eivissa i Formentera, que això no es pot ajornar, que és una petició generalitzada dels sectors turístics i de tot el conjunt de la societat d'aquestes altres illes; que el Parlament va autoritzar un pla de les Illes Balears, no tan sols un pla de Mallorca; i que a més hi ha una oportunitat per poder arribar quasi simultàniament un pla per a tot el territori de les Illes Balears, que el Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca està clar -a la vista de les manifestacions que hi ha hagut coincidents- necessita alguna profunda modificació de la seva redacció, que necessita una nova informació pública, que pot ser fins i tot que necessiti alguna reforma legislativa. Per tant tot això

permet que a les altres illes es pugui fer el Pla d'ordenació de l'oferta turística, amb l'experiència que ja han donat les primeres redaccions que s'han fet a Mallorca, i per tant poder arribar quasi simultàniament a un Pla d'ordenació de l'oferta turística del conjunt del territori de les Illes Balears, que és l'ideal, i el que aquest parlament va voler quan va autoritzar la redacció d'aquest pla.

Que és necessari establir màxims de població de les zones turístiques, i que és necessari que tant els sòls urbans com els sòls urbanitzables tinguin establerts màxims de densitat de població, això respon estrictament a la voluntat d'aquest parlament, i a la voluntat del propi esperit que conforma aquest Pla d'ordenació de l'oferta turística, però que no es veu degudament transposat al seu articulat. Diu el preàmbul del document aprovat per aquest parlament que la capacitat de poder acollir un nombre de turistes a cada illa està limitada per l'escassetat d'alguns recursos fonamentals, com el territori i l'aigua. Aquests càlculs s'han d'efectuar per a cada illa, però també per a zones dins les illes. I estam perfectament d'acord amb aquesta definició. Diu l'article quart del Pla d'ordenació de l'oferta turística que la fixació de criteris quantitius que han de determinar la capacitat d'acolliment turístic per zones i subzones, segons recursos i qualitat desitjable, amb especial consideració de la densitat de població, és un dels objectius del pla.

I diu la memòria també, que la memòria sembla redactada des d'una visió molt diferent a les pròpies normes, com a molt més globalitzadora, integradora, com feta per altres persones, diu que també aquells altres aspectes urbanístics i d'ordenació del territori que incideixen de manera decisiva en la conformació de l'activitat i de l'oferta de les infraestructures resultants, ha d'estar inclòs en el Pla de l'oferta turística. També diu que el Pla apareix com a norma indispensable per la necessitat d'una ordenació conjunta dels aspectes turístics i dels aspectes urbanístics que concorren sobre un mateix espai físic. Sembla que tot correspon, tot coincideix que hi ha d'haver una visió conjunta, que s'han de veure simultàniament els usos d'allotjament i els usos residencial, simultàniament els sòls urbans i els urbanitzables.

I s'ha de veure això el que suposa en el conjunt de cada illa, no tan sols a cada zona; perquè si quan vegem el conjunt d'una illa completa, com el cas de Mallorca, resulta que totes aquestes sumes de creixements de cadascuna de les zones dona creixements de passar de 512.000 places turístiques a 983.000. com és la conclusió actual del que permet aquest pla d'ordenació de l'oferta turística, hem de dir que això no és un creixement sostenible, i que per tant això és la demostració que s'ha actuat insuficientment des del punt de vista del creixement en aquest pla, i que per tant aquest pla realment

és decepcionant per aquestes intencions de regulació integrada sobre el territori.

És necessari establir un termini màxim perquè els municipis adaptin el seu planejament al Pla d'ordenació de l'oferta turística, i que les subrogacions possibles que s'hagin de fer per als municipis que no compleixin aquest termini no poden ser més que a favor dels consells insulars, únics que tenen aquesta competència, precisament transferida per aquest parlament, i que s'haurà de pensar en mitjans extraordinaris, perquè precisament els consells insulars puguin exercir aquesta subrogació, perquè com ja (...) la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca, no tenen en aquests moments els mitjans suficients per poder fer front a una subrogació massiva de municipis en aquesta matèria. Diu el Sr. Avel·lí Blasco, que sembla ser que és un dels juristes redactors del Pla d'ordenació de l'oferta turística, i a més ho diu a una publicació oficial del Col·legi d'Advocats de les Illes Balears, parlant del Poot, que retarda l'adaptació de les planificacions municipals en el moment que es revisin, punt que al meu entendre és un altre dels problemes d'aquesta regulació. Sembla que hi ha una generalitzada acceptació que s'ha de modificar aquest aspecte en el sentit que demanem a la nostra moció.

Per últim -Sr. President, amb un moment ja acab- on hi dubte que s'ha d'insistir dient el que diuen tots els documents d'al·legació presentats al Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca. Ho diu el Consell Insular de Mallorca, ho diu l'Ajuntament de Palma, ho diu l'Ajuntament de Calvià, ho diuen tots els ajuntaments, i jo crec que també totes les entitats sectorials, econòmiques o sindicals que hagin aportat alguna documentació a la informació pública: l'estudi econòmic financer és absolutament insuficient, no desglossa per administracions i per agents inversors cadascuna de les inversions a realitzar, i per tant s'ha de replantejar. No hi ha res més a dir, perquè en aquest sentit és una unànime queixa de tots, que crec que aquest parlament ha de fer saber al Govern que és una necessitat que sigui modificat.

I sobre els sistemes de gestió, també hem de dir que ho diu el mateix Sr. Blasco, que també ens diu en aquesta entrevista que la previsió d'intercanviar espais de primera línia per solars construïbles darrere, com es farà això?, com s'ha de gestionar aquest intercanvi? Si això ho diu un jurista redactor del Pla d'ordenació de l'oferta turística, què no direm els altres, que no hi entenem tant. Per tant, és clar que és absolutament necessari també millorar els sistemes de gestió.

I per últim, el Pla d'ordenació de l'oferta turística es fa en situació d'absència de directrius d'ordenació territorial. Però simultàniament totes les voluntats polítiques sembla que coincideixen en el sentit que en certa manera suplirà aquestes directrius d'ordenació territorial a una part del seu territori. És molt probable que per fer possible aquesta substitució sobre una part del territori de les directrius d'ordenació territorial s'hagin de fer algun tipus de reformes legislatives, per donar cobertura a aquesta possibilitat, i el que

demanam és que el Govern, com més prest millor, prepari aquestes reformes legislatives i les dugui al Parlament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. Pel Grup Parlamentari MIXT el Sr. Peralta té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Entrant al debat d'aquesta moció presentada pel Grup Socialista, i després de la intervenció que ha fet el Sr. Triay per defensar aquesta mateixa moció, he de manifestar que a moltes de les qüestions que es plantegen a la moció li hem de donar la raó; és a dir, hi havia uns terminis que no s'han complert, en el seu moment establerts, i que, com ha dit, qualsevol diputat que mitjanament atent ho sap, que hi havia un termini per a açò, i que no s'ha complert. De totes maneres també hem de dir que aquesta no és l'única qüestió de les que es tracten en aquest parlament que no compleixen els terminis establerts prèviament. Per tant tampoc no és una excepció, encara que tampoc no m'atreuria a dir que és una regla, però hi ha moltes coses que estan encara pendents. Però bé, açò és una qüestió que crec que s'ha de tenir en compte, és una qüestió important, però també la podríem qualificar de puntual, no com una regla amb caràcter general.

Referent al tema que també ha sortit en repetides ocasions en la intervenció del Sr. Triay, i que surt de manera reiterativa a moltes intervencions que es fan en matèria turística i en matèria d'ordenació del territori a molts d'àmbits de la societat; es parla de manera constant del creixement sostenible. El creixement sostenible, es desprèn de la intervenció que s'ha fet aquí per part del Sr. Triay que aquest creixement sostenible hauria de tenir un caràcter global, i que s'hauria de xifrar amb uns determinats paràmetres, en la discussió dels quals no vull entrar, si han de ser 500.000 places, o han de ser 800 o han de ser 900.000. No vull entrar en aquesta qüestió, però també hi ha una qüestió que jo crec que és important, i que si volguéssim entrar en un debat en profunditat en aquesta qüestió, hauríem de convenir que el creixement sostenible d'una illa respecte d'una altra, o d'una zona respecte d'una altra, no necessàriament ha de ser el mateix. Per tant, aquest intent globalitzador de tota aquesta qüestió, jo crec que com a mínim seria susceptible d'un debat més profund, i que hi podrà haver opinions diferenciades, siguin determinats tècnics els que defensin aquesta qüestió del creixement sostenible en un sentit o en un altre. Per tant, en principi a mi em sembla que parlar d'un creixement sostenible amb un caràcter de globalitat, no som massa partidari d'aquesta formulació en aquest sentit.

Pel que fa al punt tercer, evidentment jo crec que és un desig, i a més en aquest sentit es va plantejar -té raó el Sr. Triay-, quan es va plantejar aquesta qüestió al Parlament, que s'entenia que el Pla director sectorial d'ordenació de l'oferta turística s'havia de fer amb caràcter general per al conjunt de tota la comunitat. Però la via que s'ha seguit ha estat una altra, tampoc no és que es marqués molt clarament quina havia de ser la via, però s'ha seguit el camí de fer primer el de Mallorca, que ha sofert una primera exposició pública, que s'han presentat un munt d'al·legacions, i que després de ser informades aquestes al·legacions passarà per una segona informació pública.

Em fa por que l'aprovació per part del Parlament d'aquest punt tercer pogués interpretar-se com un anar cap enrere en aquesta qüestió. Si el tema del Poot de Mallorca està en aquest punt i en aquesta fase d'elaboració, anem a intentar que com a mínim aquest Poot s'acabi, de la millor forma possible evidentment, recollint tot el que tenen de positiu les al·legacions que s'hagin fet, però que s'acabi el Pla de Mallorca, i evidentment que s'acceleri, i en això hem insistit de manera reiterada a les diferents compareixences que ha fet el Sr. Conseller de Turisme, tant a la tribuna de la cambra com en comissió, s'ha insistit en aquesta qüestió. Ha insistit el sector, tant a una illa com a les altres; ha insistit tothom pràcticament que açò s'acceleri i es faci ràpidament. Però evidentment, si el que ha de suposar és que el Poot de Mallorca per a la seva aprovació definitiva ha d'esperar que els altres estiguin elaborats, tot tenint en compte que encara estan en fase de recollida de dades, açò podria retardar a llarg termini i, jo no vull ser malpensat, però que açò no pogués significar una excusa perquè un no entrés en vigor, perquè està pendent del altres. Jo crec que ja que s'ha iniciat d'aquesta manera, tal vegada no era la més correcta, però en el sentit que s'havia aprovat en aquest parlament, deixem que segueixi el camí que s'ha iniciat, i anem a veure si com a mínim d'una manera ràpida s'aprova el pla referit a Mallorca.

No em vull allargar massa més en la meua intervenció, perquè moltes de les qüestions que es plantejen aquí, referides a la concordança que hi ha d'haver entre el Poot i els planejaments urbanístics, i els terminis que s'haurien de fixar per a l'adaptació d'aquests planejaments al propi Poot, evidentment açò hauria de ser de la manera més ràpida possible. Poca efectivitat tendria el Pla si després els planejaments urbanístics no estan adaptats, i encara que hagi entrat el Poot açò crearia una sèrie de problemes d'aplicació molt importants a molts de municipis. També hem de convenir que hi ha molts de municipis amb una situació urbanística, quant a figures urbanístiques, bastant precària.

Per tant, es fa difícil també veure com es conjuguen aquestes dues qüestions: establir un termini màxim, es parla aquí, però un termini màxim que no es fixa exactament en quin. En tot cas, tenim en compte que els propis planejaments urbanístics municipals tenen per regulació en llei uns terminis per a la pròpia revisió, i podria ser interpretat que aquest màxim fos aquest termini per a la pròpia revisió, que

en la majoria dels casos se sol incomplir, i no es produeix aquesta revisió de manera automàtica, sinó que està molt de temps, segons les disponibilitats dels municipis.

Per últim i per acabar, hem de convenir -i en açò crec que hi ha coincidència plena, perquè a més totes les al·legacions que s'han fet en el cas del Poot de Mallorca han coincidit- que s'hauria de fer un treball bastant més ampli, i s'hauria de profunditzar molt més en l'estudi econòmic del Poot en el cas concret de Mallorca. I jo crec que a la vista del nombre d'al·legacions que hi ha hagut en aquest sentit, s'ha d'arribar a produir alguna rectificació en aquest sentit. Per tant, en línies generals, moltes de les coses que es recullen en aquesta moció crec que són molt positives, però algunes d'elles també plantejen problemes d'aplicació i de desenvolupament d'aquestes normes que s'haurien d'elaborar perquè l'aplicació del Pla fos realment el que tots desitjarem, que fos realment positiva per al desenvolupament futur no solament del sector turístic, sinó de tot l'entorn que envolta aquest sector. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup PSM I EEM el Sr. Sansó té la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Per al PSM I EEM, el Poot havia de ser una de les esperances per parlar d'un futur en aquestes illes. Avui estam davant una moció que creim que és deguda a una preocupació que es té sobre aquest pla, i nosaltres vagi per endavant que li donarem el nostre suport. Així i tot ens agradaria completar la intervenció que ha fet el Grup Socialista, almanco dient sobre cada punt la nostra opinió quina és.

Al punt número 1, nosaltres hem constatat també una vegada més l'incompliment que es fa per part d'aquest govern de mandats d'aquest parlament. Per això creim que és important recordar aquests incompliments; igualment que al punt número 2, com ja s'ha dit en aquesta cambra, manquen en el Poot elaborat pel Govern i aprovat inicialment -això és el que per part de la majoria ens recorden- molts dels criteris generals aprovats pel Parlament de les Illes Balears dia 23 de febrer del 1989. Per al PSM I EEM és evident que el Poot s'ha d'acomodar a aquests criteris. Per això no entenem ni podem acceptar que s'oblidi, encara que sigui una aprovació inicial, sense cap justificació recollir tots aquests criteris.

Oblits tan importants per a nosaltres com no incloure un programa de turisme cultural, amb l'objecte de concretar els objectius de l'anomenat turisme alternatiu, o no recollir tampoc les mesures polítiques i administratives que afavoreixin una decidida evolució cap a un tu-

risme de més qualitat, o no preveure la participació del Consell Insular de Mallorca en la modificació o revisió del Pla director, són oblitats massa importants per creure en la bona voluntat o les bones intencions del Govern per dur endavant un vertader Pla d'ordenació de l'oferta turística.

Al punt número 3 constatarem que, així com el Parlament va autoritzar el Govern a fer un Poot de les Illes Balears, per això ens pareix bé recordar i exigir aquest fet al Govern, i molt més quan des del mateix Govern s'ha assegurat que dins l'any 1994 s'aprovaran els plans d'Eivissa, Formentera i Menorca.

Al punt número 4 constatarem que el Poot presentat només intenta corregir algunes mancances dotacionals d'equipaments i recursos turístics, però no solucionen el que realment és necessari a les àrees més saturades. No es fa una relació global de l'impacte del creixement potencial absolut en funció de la qualitat de la capacitat de càrrega turística, ni en funció de factors limitants ni de saturació. Ens sembla que la realitat i el resultat del contingut del Poot és que com més turistes vinguin i com més habitatges es construeixin, millor. De fet, això no pot ser mai una economia turística duradora, sinó més bé una explotació temporal, com si es tractés d'una pedrera a esgotar. Pel PSM I EEM el turisme s'ha de veure com a patrimoni social durador, basat en una economia de recursos escassos. Per això ens sembla bé, com demana el punt quart de la moció, d'establir un màxim de població i places turístiques a totes les zones, i aconseguir un desenvolupament més sostenible.

Al punt número 5, les xifres conegudes són prou eloqüents per indicar la magnitud desmesurada de creixement respecte a l'excés que ara ja tenim. És fàcil imaginar-nos el resultat del (...) en funció de molts de recursos que ja estan al límit, i del que ja s'han sobrepassat, i que haurien de ser indicadors clars de la capacitat que podem absorbir. Aquestes deficiències o mancances són motiu suficient per obligar a controlar el creixement, tant en els sòls urbans com en els urbanitzables, i no sols en l'ús turístic, sinó en les de qual-sevol ús, esgotant -com diu la moció- totes les accions que permet la legislació urbanística.

Al punt número 6, ens sembla que la competència per subrogar-se en la redacció i tramitació dels instruments de planejament generals en el cas d'incompliment per part dels ajuntaments correspon únicament i exclusiva, com aquí s'ha dit, als consells insulars. Així ho contempla la Llei 9/1990, d'atribució de competències als consells insulars en matèria d'urbanisme i habitabilitat. Això ha d'anar acompanyat, com vostè diu, de qualque cosa més.

Al punt número 7, estem per al PSM I EEM davant per ventura el punt més important, jo diria que bàsic, si realment volem dur endavant el Poot, cosa que vull manifestar una vegada més, que el nostre grup sempre ha dubtat que sigui la intenció d'aquest govern. I hem de continuar dubtant de les intencions d'aquest govern, ja que el conseller de Turisme, en les seves compareixences sobre el tema, no ens ha

pogut aclarir com es finançaran els costos econòmics de reconversió, d'esponjament i de creació de dotacions públiques. Amb el tema del finançament estam davant un gran misteri, i també -no ho podem oblidar- davant l'excusa d'aquest govern per no dur endavant el Poot, misteri agreujat encara més per l'oblit fet també aquí d'uns criteris aprovats pel Parlament; criteris que deien per exemple que el Pla determinaria les característiques i quantificarà la necessitat de sòl públic a les diverses zones perquè el Govern de la Comunitat Autònoma planifiqui les inversions necessàries; o aquest altre que deia que s'inclouria un estudi econòmic i financer per poder fer front a les ineludibles necessitats de millorar els establiments, equipaments, serveis i infraestructura turística general de Balears, imputant -deia- els costos a cadascun dels agents inversors.

Per a nosaltres aquests criteris són incomplets, igualment que s'hauria d'incloure un programa d'actuacions que havia de ser tengut en compte en l'elaboració de les successives lleis de pressuposts de la Comunitat Autònoma, cosa que en aquest darrer pressupost tampoc no hem vist. Com diu la moció, per assegurar l'eficàcia del Poot és imprescindible que aquest valori adequadament totes les accions a realitzar, i estableixi les fonts de finançament i els instruments de gestió.

I per acabar, al punt número 8, si realment volem el Poot, i el PSM I EEM el vol, hauran de dur a aquesta cambra tota una sèrie d'iniciatives legislatives necessàries per dur-lo endavant. Això a les compareixences que hem tengut el nostre grup ja ho hem posat en clar, i ja vàrem donar la sortida que el Poot tendria moltes dificultats per la part legal. Continuem mantenint que aquestes dificultats hi són, per això aquest punt número 8 ens podria aclarir. Així i tot aquella esperança que he dit al principi que el nostre grup tenia sobre el Poot, de cada dia que passa veim com va minvant per la incapacitat del Govern de dur endavant un Poot.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. Pel Grup PP-UM el Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Ja en la interpel·lació es va constatar per part de la intervenció feta pel portaveu del Grup Socialista, que derivaria en una moció. Però jo li he de dir avui, i tornar les paraules que ell va dedicar al Govern i al nostre grup, i jo li he de dir, Sr. Triay, que aquesta moció constitueix una autèntica estafa a les expectatives que vostè amb aquella intervenció havia alçat. Ha estat decepcionant, no hi ha hagut ni una sola solució aportada. Vuit punts de caràcter general, i que quasi resumeixen amb un esperit redemptor, de salvador, "venc aquí per salvar el Poot". No necessitam salvadors, "no, gràcies" deia un eslògan

no fa massa anys; no es necessiten salvadors de la pàtria, es necessita gent que aportï idees, que aportï solucions concretes.

Aquests vuit punts a vostè per l'únic que li han servit ha estat per criticar el Poot, que està en aquest moment en fase de millora, perquè ha complert un aspecte importantíssim, que és la seva exposició al públic, amb la qual cosa totes les instàncies, totes les institucions i particulars hi poden presentar al·legacions, i n'hi han presentades; i que per tant es fa la fase de revisió d'aquestes al·legacions, al·legacions que han servit també a vostè per criticar l'aprovació inicial, i per tant per criticar el document que s'exposa al públic perquè sigui esmenat o millorat mitjançant al·legacions.

I vostè parteix amb una sèrie de consideracions on tornam anar a la cançó repetida i reiterada, la constatació de l'incompliment. Miri, jo li admet perquè és una obvietat, com és obvi que estam aquí dins ara, que no s'ha complert el termini marcat per la Llei d'ordenació territorial quant a les directrius d'ordenació territorial. Per tant hi ha un incompliment de la lletra de la llei, però no hi ha un incompliment de l'esperit d'aquesta llei, que és l'elaboració. I vostè sap perfectament que hi ha altres lleis d'ordenació territorial que marquen terminis d'un any i han tardat en treure-les quatre i cinc anys, i que fer unes directrius ha estat i és i resulta molt més complex del que inicialment es podia esperar. Tant és així, que la pròpia llei, i el Parlament va actuar intel·ligentment, dóna la possibilitat de la redacció de plans sectorials. I aquesta redacció de plans sectorials mentre no estiguin fetes les directrius, és d'aplicació a tot el territori de la Comunitat Autònoma. Plans sectorials tant de carreteres, de ports i litoral, de sòl rústic, de pedreres, plans especials de protecció, etcètera, que estan en fase d'elaboració, i qualcun que s'ha elaborat, però que quan ha estat fet no ha agradat i ha hagut de tornar enrere. Però sí que hi havia, i hi és, aquesta voluntat.

En el segon punt vostè diu -perquè em referiré als punts- la urgència del Pla director sectorial d'ordenació de l'oferta turística. I què és el que ha fet el Govern fins ara? Elaborar un Pla d'ordenació de l'oferta turística, primer començant per Mallorca, que abans de la seva aprovació inicial es va fer una ronda de converses, pot ser una tant atípic, amb entitats, amb partits polítics, amb centrals sindicals, amb ajuntament, abans de la seva aprovació inicial perquè introduïssin criteris; i aquesta aprovació inicial en aquest moment es fa l'estudi d'una per una totes les al·legacions. I aquest estudi haurà de marcar quines són les incorporacions que es fan al Pla d'ordenació de l'oferta turística, perquè per açò es fan al·legacions. I indiscutiblement aquestes al·legacions s'hauran d'examinar necessàriament i obligatòriament a la llum dels criteris generals aprovats per aquest parlament quant a la redacció del Pla d'ordenació de l'oferta turística. Per tant, és fals que hi hagi un menyspreu cap al Parlament, o que no hi hagi voluntat de tirar-lo endavant.

Al tercer punt diu accelerar l'elaboració dels documents corresponents a Menorca, a Eivissa i Formentera, del Pla

director sectorial. Em fa l'efecte, si no record malament - i si no, ho tornaré repetir- que pel que fa a Menorca, a Eivissa i Formentera, en aquest moment s'ha acabat ja la recollida de dades, i s'ha acabat per iniciar automàticament la redacció dels plans d'ordenació turística d'aquestes illes. Però s'ha de dir també que serà necessari, a la llum del Pla d'ordenació de l'oferta turística de Mallorca, com a les altres illes, que hauran de venir inspirats pels criteris generals, que hi hagi una normativa de caràcter general que abasti tota la Comunitat Autònoma, independentment de l'especificació de cadascuna de les illes, perquè no és el mateix Mallorca turística parlant, que Menorca o que Eivissa i Formentera; però sí que la normativa de caràcter general necessàriament haurà de ser d'aplicació a tot el territori de la nostra comunitat.

El quart punt, el Pla d'ordenació de l'oferta turística ha d'establir màxims de població i places turístiques de cadascuna de les zones; i el cinquè, que el Pla ha d'establir paràmetres de control de densitat de població, i d'intensitats d'ús, tant de sòls urbans com no urbanitzables, les podem agrupar. Són dos punts que fan referència al mateix, i són dos punts que el Pla preveu. El Pla preveu uns mínims i uns màxims de població, no solament a cada illa, sinó també a cadascuna de les zones turístiques corresponents. L'actual pla ja limita el creixement turístic. I per si açò no era prou, el que sí es fa quant a aquest creixement turístic és posar unes mesures cautelars a què més envant farem referència, com és que no es pot construir en aquest moment cap hotel a la nostra comunitat que no sigui com a màxim de categoria de cinc estrelles. Però açò com a límit, com una excepció del decret, que diu que no es donarà cap autorització per a establiment turístic, i que aquelles que s'han concedit amb anterioritat tenen un període de caducitat. Per tant aquestes mesures cautelars hi són. Agradarà o no agradarà, però hi són; i estic convençut que vostè açò ho sabia, el que passa que no li interessava contar-ho.

El punt número 6, que el Pla d'ordenació de l'oferta turística estableixi un termini màxim de l'adaptació dels planejaments municipals, Sr. Triay, vostè no pot al·legar ignorància. La Llei del sòl ja ho estableix: els plans sectorial, que abasten tota la Comunitat Autònoma, seran d'obligat compliment per a tots els plans municipals, i els plans municipals necessàriament s'hauran d'adaptar a aquests plans sectorials; i açò la Llei d'ordenació territorial ja ho fixa, però la Llei del sòl això ho garanteix.

Quant al punt número 7, que diu que l'eficàcia és imprescindible que aquest valori adequadament totes les accions a realitzar i estableixi el fons de finançació i els instruments de gestió; jo francament quan el vaig escoltar en la interpel·lació anava convingut que avui vindria amb una proposta concreta de dir "i els fons de finançació seran els següents, amb participació de cadascuna de

les administracions". No, no ho pot fer perquè no ho sap. Però no ho sap perquè no ho puguí saber, perquè en aquest moment és impossible determinar-ho. El mateix ministre quan va ser a Palma va manifestar la necessitat d'aportació econòmica per part de l'administració europea per aplicació del Pla d'ordenació de l'oferta turística, fins i tot fent referència a la possibilitat d'introduir finançació a través dels fons de cohesió. Però en aquell moment no es podria comprometre a quina quantitat, faria una xifra a tant alçat; això sí, sempre que es consideri que açò du una derivació com a millora de la qualitat ambiental amb caràcter general, perquè serà l'única manera d'entrar-hi. Però és impossible fer imputacions matemàtiques de la participació de les diferents administracions i de la iniciativa privada per a l'aplicació concreta d'aquest pla.

Quina és la solució? Una solució de caràcter genèric, que podríem dir que les fons de finançació per dur endavant el Pla d'ordenació de l'oferta turística seran les que provenen de l'administració europea, de l'administració central, de l'autonòmica, de la insular, de la municipal i de la iniciativa privada. Però fixar percentatges i quanties en aquest moment és del tot impossible. Nosaltres li demanem a vostè, i vostè té l'obligació si ho sap, que ens digui quins criteris de participació, i amb quin contingut i en quin percentatge, i d'on es treu aquesta finançació, i quin tipus de corresponsabilitat hi haurà entre totes les administracions. Perquè el benefici d'aquest motor econòmic de la nostra comunitat no és un benefici únicament i exclusiva dels habitants d'aquesta comunitat; hi ha beneficis indirectes molt clars que omplen les arques de certes administracions, i aquestes administracions tenen l'obligació de retornar part d'aquests recursos a la nostra comunitat. Que s'estableixin aquests percentatges.

I el darrer punt: iniciatives legislatives necessàries per tal d'assegurar la plena aplicabilitat de les determinacions del Pla d'ordenació de l'oferta turística. La seva aprovació definitiva haurà de dur quines són aquestes iniciatives. Però se n'han preses; jo li he comentat. Ja existeix un decret de mesures cautelars. I aquest decret què fa? Fa que es suspengui la concessió de noves autoritzacions prèvies d'establiments turístics, fent una excepció -ja li he dit- per a establiments de cinc estrelles o turisme rural, i a la vegada també sotmet amb caràcter de caducitat aquelles llicències o aquelles autoritzacions que s'hagin donat amb anterioritat.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Huguet, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Acab tot d'una. Sr. Triay, jo lament molt acabar dient les mateixes paraules que li he dit al principi: la seva intervenció per a nosaltres ha estat decebedora, i aquesta moció constitueix una autèntica estafa a les expectatives que vostè havia alçat en posar solucions concretes al que havia de ser el Pla d'ordenació de l'oferta turística. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Triay i Llopis.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Huguet, jo no sabia que vostè també hagués d'ajudar a desclavar-la. "La varen clavar fins al mànec, però ja me la trauré" varen dir del Poot. Vostè ajudarà també a treure-la i a descafeïnar-la; i ho sent, perquè això després repercutirà sobre l'illa de Menorca, perquè el model que resulti descafeïnat a l'illa de Mallorca després serà generalitzat a les altres illes, i això encara em sap més greu.

Sr. Huguet, jo em pensava que efectivament que amb una moció absolutament possibilista, amb una moció dins la seva línia -perquè aquesta moció està en la línia del criteris aprovats per aquest parlament, aprovats pel Grup Parlamentari Popular, amb petitíssimes incorporacions dels altres grups, perquè les propostes dels altres grups bàsicament varen ser rebutjades- plantejant la discussió en els seus propis termes em pensava que no tindrien més remei que aprovar-la, però ja veig que això a vostès els és absolutament indiferent, i que la decisió de rebaixar els criteris primigenis del Pla de l'oferta turística estan plenament decidits. I em sap greu, perquè això no servirà absolutament per res.

Em sap greu que vostè surti aquí a dir coses sense fonament, per molt que cridi, per molt que ho digui amb una gran energia, que digui coses sense fonament, que digui a veure com és possible que vinguem aquí amb vuit punts a expressar l'opinió sobre el Poot. Han expressat l'opinió totes les institucions, els ajuntaments, el Consell Insular de Mallorca, les entitats econòmiques, sindicals; i aquest parlament, que va fer els criteris, que és l'únic que realment va autoritzar, perquè és l'únic que pot autoritzar el Govern a fer aquest pla, no podrà expressar aquí la seva opinió i dir si s'han desviat o no respecte als criteris que aquí es varen marcar? Jo crec que no és que ho puguí, és que està completament obligat a fer-ho, i això és el dret i l'obligació que venim a exercir aquí avui.

Ens diu que no hi ha incompliment de la Llei d'ordenació territorial amb les directrius. No, no hi ha incompliment, no; varen dir vuit mesos, fa set anys, no sabem quants en falten, per fer l'avang -no per fer les directrius, per fer l'avang- vuit mesos, i duim set anys, i no sabem com anirà perquè ni hi fan feina. "Va bé, l'esperit es manté, no es preocupin, l'esperit es manté, no passin pena". Si això ho troben convincent... La urgència del Poot, jo ho volia deixar clar, els ho volia dir, nosaltres l'any 1989 vàrem reconèixer que era urgent; i els vull dir, i voldria que aquest parlament ho reconegués, que cinc anys més tard el Poot continua sent ur-

gent. Quan a l'any 1989 vàrem marcar la urgència del Govern per fer aquest pla, ningú no es pensava que estaria cinc anys i encara s'estaria començant a estudiar quines reformes hem de fer per poder-ho dur endavant. Una urgència és una cosa molt més ràpida. Però, no es preocupin, jo vull que sàpiguen que avui, a l'any 1994, continua sent urgent que aquest parlament revalidi aquesta urgència, que ningú no es pensí que això ja està oblidat i que ha quedat pel camí.

És important que a Menorca, Eivissa i Formentera -i ho dic també per al Sr. Peralta- en absolut pretenc jo que es returi res del Poot de l'illa de Mallorca. Però tenint en compte que, com diu molt bé el Sr. Huguet, ja hi ha treballs avançats a Menorca, Eivissa i Formentera, tenint en compte que és indiscutible que hi ha molts de treballs molt importants encara per fer a l'illa de Mallorca; si s'accelerem els treballs a Menorca, és possible que el desfasament entre illes sigui el menor, i com menor sigui, millor, perquè tots els programes de finançament podran anar en paral·lel als tres consells insulars i no per separat, en detriment d'unes illes respecte de les altres, i crec que això és una cosa tan indiscutible, que crec que no mereix discutir-hi excessivament.

Que els sòls urbans i urbanitzables han d'estar inclosos, em parla, Sr. Huguet, i sempre em surten amb el mateix, que si hi ha un decret que regula les noves concessions d'hotels; però si això no és el problema, si el problema és de les zones turístiques; vagi a l'esperit del Poot, a cadascun dels seus criteris aprovats per aquest parlament, a la pròpia memòria, que deu haver elaborat en part, pel que veig, el Sr. Blasco, que coincideix tan intensament amb les seves declaracions a la revista del Col·legi d'Advocats; i veurà que es tracta d'una ordenació territorial integral de les zones turístiques, i per tant no es poden deixar de banda els usos residencials i els altres, perquè avui en dia, dins el que és la realitat fàctica del mercat turístic, tanta importància o més tenen els usos que es diuen residencials com els usos d'allotjament turístic.

I respecte dels terminis, aquí la fal·làcia ha estat total, absoluta. No sé què m'ha dit d'una llei. El Sr. Blasco, que és redactor, diu que fa falta posar terminis als ajuntaments; ell en sap més que jo, és un catedràtic de dret administratiu, li han pagat quantitats sucoses per fer aquestes feines, i resulta que ell no sap, no hi entén, d'això, quan diu que és absolutament necessari?, i a més ho demana a tothom, es veu que està ple de gent ignorant aquest país, que ningú no sap res de res. Aquí no s'ha fixat cap termini als municipis per adaptar-se, s'ha de fixar, diu el Sr. Sansó, no basta -crec que ha estat el Sr. Sansó que ho ha dit, no estic segur- sí, efectivament no basta, el Pla l'ha de fixar: un any, dos anys, l'ha de fixar, però l'ha de fixar únic, jo no he dit quin és. Potser un any, hi ha qui demana que es faci en un any, però s'ha de fixar; però és que ara no n'hi cap, ni un, *sine die*. Per tant poden no servir absolutament per res. Pot estar un ajuntament, tal com està redactat, deu anys a plantejar-se la revisió del seu planejament. I això per què serveix?

I les gallines, què, Sr. President? Hi ha gallines amollades.

(Rialles)

"Tites, tites", he sentit. Per allà. Però, no es pensin, fins i tot...

EL SR. PRESIDENT:

Prec que se ceneixi a la qüestió, Sr. Triay

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

...fins i tot els que fan la gallina saben que vuit mesos després d'abril del 1987 s'havia d'haver aprovat l'avang de les directrius d'ordenació territorial, perquè això dins aquesta cambra no hi ha ningú que no ho sàpiga; ho sap tothom, fins i tot els que no escolten mai ho saben; però set anys i no ho compleixen.

I sobre el finançament, què hem de dir, Sr. Huguet? Si vostè es pensava que jo li duria aquí la forma del finançament, ben arreglat anava. I el mateix li dic: com és que l'Ajuntament de Palma, que diu que l'estudi econòmic financer no serveix per res, no els ho ha dit. Li ha dit al Sr. Fageda on és la solució? I al Consell Insular de Mallorca? El president ara no hi és... Sí, sí, que hi és. Al Consell Insular de Mallorca i la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca, que han dit que l'estudi econòmic financer no serveix absolutament per res, per què no els han dit "què, on és l'alternativa"? No els ho han dit, jo els ho de donar?

Aquest parlament amb el seu vot, amb els seus vots, va aprovar una fórmula molt estricta sobre l'estudi econòmic financer. Vostès ho varen voler, compleixin ara, és la seva obligació. I si no ho volen complir, vinguin aquí i diguin "els nous criteris són aquests, perquè aquells eren d'un altre conseller, i no els compartim", perquè si no, li insistesc, Sr. Huguet: una estafa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Triay. En torn de contrarèplica el Sr. Sansó té la paraula.

EL SR. SANSÓ I SERVERA:

Gràcies, Sr. President. Quan al juliol del 1993 veim que la política del nou conseller de Turisme s'havia de centrar en l'ordenació del sector, pensàvem que aquella esperança que teníem d'aprovar el Poot encara la podríem mantenir. Avui hem de constatar, i ho volem dir, que aquella voluntat de dur endavant el Poot de cada dia està jo diria que més llunyana, i no ho deim nosaltres; record que un alt càrrec de la Conselleria de Turisme diu, en declaracions fetes, que "pot ser que al final decidim no dur endavant el Poot per no haver-hi finançació" -la paraula clau-. Però altra gent més important, que ara està fora del Govern, però que ha estat durant molts

d'anys en aquest Govern, ha dit que al President Cañellas li va fer por assumir la responsabilitat del Poot. Per tant, no ho deim nosaltres, creim que la voluntat de dur-ho endavant, amb aquestes d'alts càrrecs d'aquest govern, es poden posar en dubte.

I quant a la finançació, que és la paraula clau que ha sortit aquí dins, l'únic que hem sentit dir en aquest parlament per part del conseller de Turisme quan hem insistit en el tema de finançació, hem sentit que posaven, i ens deien, contribucions especials als ajuntaments. Ens estranya molt que el conseller digués això, perquè aquí on realment el conseller ha pogut posar aquestes contribucions especials, va votar en contra. Per tant, ens és difícil entendre que aquesta sigui la idea del Govern, com ens és difícil entendre que dir que incompleixen tots o la majoria dels criteris aprovats per aquest parlament és una estafa. El PSM i EEM vol manifestar que el que és una estafa és aquest incompliment d'aquests criteris. Aquest parlament va aprovar uns criteris que s'han incomplert. Girem la truita, i l'estafa no és aquí on han dit, sinó que és on aquí on tots vostès tocarien saber.

Per tant, amb l'explicació que s'ha donat, consideram que aquella esperança es dilueix. Aquella esperança la continuarem mantenint nosaltres, i hi continuarem fent feina, però dubtam molt que aquest govern vulgui dur endavant almanco un Poot que havia de ser aquesta esperança.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansó. En contrarèplica el Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Estiguin tranquils, jo no sé si aquí hi ha gallines, el que sé ben cert és que allà hi ha el galliner.

(Remor de veus).

I dit açò, Sr. Triay, contesti: com actuaria en sòl urbà i en sòl urbanitzable amb pla parcial aturat? Com actuaria? És viable jurídicament? És viable econòmicament? Però, digui com actuaria, d'on traurà els recursos, en quins terminis, concret. No concreta res. Li reiter: la seva moció és una autèntica estafa amb les expectatives que havia alçat.

Voluntat de treure el Pla d'ordenació turística de les Illes Balears? Sí, tota. I què s'ha fet? Que prèviament a l'aprovació inicial, i tanta sort que -això ho de reconèixer- ho ha reconegut, hi ha hagut participació i es va donar a conèixer a totes les forces polítiques, econòmiques i sindicals d'aquestes illes, en reunions prèvies per explicar quin era el Pla d'ordenació turística que es volia aplicar a Mallorca. Es fa una aprovació inicial i s'exposa al públic. I quan està exposat al públic, per què és? Perquè es puguin fer al·legacions, que hauran de ser estudiades i examinades a la llum dels criteris generals aprovats per aquest parlament, que per a nosaltres

són inalterables. I algunes d'aquestes al·legacions profunditzen precisament en la necessitat de la revisió de l'estudi econòmic i financer; i aquesta revisió es fa. Vostè açò ho podrà comprovar quan sàpiga quines són les al·legacions que són acceptades, i amb quina motivació s'han acceptat; i quines són aquelles que no són acceptades, i amb quina motivació no s'han acceptat.

Però si no, el que ha fer ha estat fer volar coloms i res més. Una campanya prèvia publicitària per moure el brou -no sé de què, però el brou- però res més; ni terminis tampoc no dóna; ni sistemes de finançació tampoc no dóna; ni la corresponsabilitat de les administracions, tampoc no diu quina; ni amb quines mesures es farà, cap ni una, absolutament cap.

Quan rallam de l'incompliment de la Llei d'ordenació territorial quant a les directrius, no m'ha de matar les paraules. Jo li he dit que no s'ha complert el termini de set mesos, i que s'ha sobrepassat moltíssim aquest termini; però li he dit de la dificultat que açò suposava, i també li he fet referència que no m'agrada treure altres indrets, i per tant em callaré noms, d'altres punts on es donaven terminis de mig any fins a un any, i que encara avui estan en l'elaboració. I alguns que han complert, que han trigat cinc anys per fer-ho, no a territoris tan complexos com el territori de les Illes Balears, molt més reduïts i molt més petits. Si no, repassi a certes comunitats autònomes, i perquè no diguin que faig partidisme en aquest moment, no em referiré a cap comunitat autònoma socialista. A qualcuna altra del nord en açò té molts més instruments que els que pugui tenir aquesta comunitat autònoma.

Que està aturada aquesta feina? Bé, jo no ho sé, tal vegada vostè té molta més informació per dins les conselleries que la que puguem tenir nosaltres. Sobre la feina de les directrius d'ordenació territorial es fa aquesta feina de camp, complicadíssima, no solament pel que suposa de confecció de les directrius, sinó de cercar quin és el marc jurídic de la seva aplicació, i quines implicacions podrà tenir, perquè aquestes directrius són d'obligat compliment també per tots els planejaments. I la mateixa Llei d'ordenació territorial estableix que qualsevol pla sectorial -i li he repetit- és d'aplicació a tots els municipis; i que tots els planejaments municipals afectats per un pla sectorial, hauran d'adaptar el seu planejament, i haurà de ser el pla sectorial en tot cas que marqui quin temps i de quina manera s'haurà de fer aquesta adaptació.

I la subrogació per part de les comissions insulars d'urbanisme, aquesta ve donada per la Llei del sòl. El consell insular, en temps d'una altre equip de govern, per tant no hi ha dubte que no em vull apuntar cap mèrit, es va subrogar la confecció d'un pla general. I açò està previst, no fa falta que el Parlament li digui, perquè ja hi ha una llei establerta sobre açò.

Em cregué, Sr. Triay, que nosaltres esperàvem ansiosos que hi hagués alternatives, quines eren les alternatives, quines eren les propostes concretes que vostè faria a aquest pla que s'ha aprovat inicialment, que se ha estat exposat al públic, que hi ha hagut alegacions, que està en fase d'estudi i tindrà una aprovació definitiva. I açò que implica -i també li he manifestat- que faci absolutament cap retard als altres plans d'ordenació de l'oferta turística de les altres illes. Som dels que pensen que tal vegada un dels plans més fàcils de fer i amb menys problemes podria ser precisament el de l'illa de Menorca, que no anirem a la baixa, i ho han demostrat quan han hagut d'aplicar normes urbanístiques a nivell d'aquest parlament, quina era la concepció que tenien d'ordenació territorial amb caràcter general. I l'illa de Menorca presentarà molts menys problemes, perquè té molts menys problemes que les altres illes quant a dotació d'assentaments turístics, i per tant pot ser un exemple molt vàlid de la manera com s'ha de partir i per on.

Però la finançació del que ha de ser l'aplicació del Pla d'ordenació de l'oferta turística, ni vostè ni ningú d'aquesta cambra està capacitat per dir quin tipus de finançació, ni tan sols el ministre, que va reconèixer que tot dependria de quins diners podríem obtenir d'Europa per a l'aplicació del Pla d'ordenació turística a les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Acabat el debat, passarem a la votació. Entenc que es farà conjunta del text de la moció.

Senyores i senyors diputats que voten a favor, es volen salvar drets, per favor? Gràcies, poden seure.

Senyores i senyors diputats que voten en contra?

Senyores i senyors diputats que s'abstenen?

25 vots a favor, 30 en contra, 1 abstenció. Queda rebutjada la Moció 916.

III.- Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3106/93, presentada pel Grup Parlamentari IXT, relativa a patrimoni històric-artístic de la CAIB.

EL SR. PRESIDENT:

I passam al tercer punt, que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei núm. 3106, del Grup Parlamentari MIXT, relativa a patrimoni històric-artístic de la Comunitat. Té la paraula en nom del grup proponent el diputat Sr. Peralta per un temps de quinze minuts.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com ja sabeu, va estar presentada aquesta proposició de llei sobre patrimoni històric-artístic de la nostra comunitat autònoma després d'una llarguíssima sèrie de debats que hi ha hagut en aquesta cambra sobre temes relatius a aquesta

qüestió. Hem parlat moltíssimes vegades aquí, en aquesta cambra; hem debatut molts de temes relacionats amb aquesta qüestió, i moltes vegades ens hem trobat que, si bé existia una figura legislativa d'àmbit estatal que podia donar solució a alguna de les qüestions que es plantejaven, també ens hem trobat que hi havia una sèrie de qüestions exclusivament específiques de la nostra comunitat que podrien tenir una sortida molt millor amb una normativa adient a la nostra pròpia comunitat.

A ningú li fuig la posició estratègica -i em referiré fonamentalment des del punt de vista cultural- que configuren les nostres illes, que configura la nostra comunitat autònoma, que durant segles ha servit per fer un creuament de cultures que han anat configurant un patrimoni cultural, històric i artístic molt important. Al mateix temps, als darrers anys, la segona meitat del nostre segle, s'ha produït un creixement urbanístic desordenat, sobretot al principi d'aquest creixement, que ha destruït i ha tapat part d'aquest patrimoni durant molts d'aquests anys, aquests patrimonis que s'havia anat acumulant al llarg de segles.

El que s'ha fet en aquests temes relacionats amb el patrimoni històric-artístic ha estat moltes vegades motiu d'actualitat en els mitjans de comunicació, ha estat moltes vegades motiu de debat dins les comissions de Patrimoni històric-artístic, dins les comissions insulars d'urbanisme. I em vull referir fonamentalment a aquesta qüestió: hi ha hagut i hi ha una interrelació molt important entre la defensa d'aquest patrimoni històric-artístic amb el desenvolupament urbanístic, i amb les figures urbanístiques recollides a la Llei del sòl i altres normatives, que algunes d'elles són de la pròpia comunitat autònoma.

Com deia, la nostra comunitat és rica en un patrimoni monumental, que ve des de la prehistòria, que es va anar configurant al llarg dels segles amb una sèrie d'influències decisives des d'altres cultures mediterrànies molt antigues, desenvolupant el que va ser la cultura talaiòtica, fonamentalment a les illes de Menorca i de Mallorca; i una importantíssima cultura púnica a l'illa d'Eivissa i a l'illa de Formentera. El patrimoni s'ha anat incrementant al llarg dels anys, i podríem dir que pràcticament la totalitat dels pobles que han anat poblant al llarg dels segles el Mediterrani han passat per aquestes illes, i això ha anat deixant una quantitat importantíssima d'obres monumentals, d'obres posteriorment documentals. I de tot açò d'alguna forma s'havia de regular el control, la protecció, i la utilització i l'abast per part de les entitats públiques i dels particulars.

A l'hora d'elaborar aquesta llei es varen estudiar diferents lleis similars que existeixen a altres comunitats de l'estat, i es va veure que la llei elaborada per la Comunitat Autònoma d'Andalusia era molt completa, i que no entrava en contradicció pràcticament en cap de les

seves formulacions amb les lleis de l'Estat, fonamentalment amb la Llei 19/1989, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol. En definitiva el que es pretén amb aquesta proposició de llei és que es reculli la protecció del nostre patrimoni històric artístic, que reculli l'obligació de les entitats públiques i també dels particulars de la conservació d'aquest patrimoni històric i artístic, que evitem problemes com el que cada dia, com he dit, són actualitat als mitjans de comunicació. Avui mateix es produeix un judici, posant un exemple, per una destrucció que s'ha dit per ignorància, però que estem convençuts que no ha estat així, d'una de les joies de l'art púnic a l'illa d'Eivissa, a Can Petit, concretament, part de la necròpolis del puig des Molins. Que s'evitin problemes com els que varen succeir a Menorca, on es va destruir part del poblat talaiòtic de Torresolí; i com altres tants que seria llarguíssim enumerar, i que al llarg del temps s'han anat produint en aquesta comunitat.

També es pretén que es garanteixi la conservació i la restauració dels monuments, i encara que està regulat per la llei estatal, quedin regulades per una llei de la nostra comunitat les excepcions que s'han de produir en els casos d'actuacions d'urgència. Així mateix aquesta llei es refereix al patrimoni immoble, en tot el que refereix a monuments, conjunts històrics, es recull aquesta figura anomenada de jardins històrics, els llocs històrics, les zones arqueològiques, i els llocs d'interès etnològic. També recull l'articulat la part relativa al patrimoni moble, la seva titularitat, catalogació i control de les transaccions mercantils que es puguin fer amb aquest patrimoni moble o amb part d'ell. Així mateix, i jo crec que és un aspecte important, aconseguir, reclamar que part d'aquest patrimoni moble que es troba fora de la nostra comunitat autònoma pugui retornar-hi, i pugui tornar exhibir-se als nostres museus.

Aquesta vegada no parlaré, senyores i senyors diputats, de qüestions pendents, com és el tema del Museu de Menorca, no en parlaré ni hi entraré en profunditat, perquè el toca molt de passada la llei, i crec que no és l'objecte del debat que avui aquí es produeix.

Per una altra banda també es recull tot el referit al patrimoni arqueològic, la seva protecció, es recull sobretot tot el que es refereix a la concordança amb els planejaments urbanístics i al control de les troballes que es puguin produir de manera casual. També ha estat objecte de debat recentment als mitjans de comunicació, fins i tot amb actuacions per part de l'autoritat competent en matèria de troballes que s'han produït, com dic, recentment a l'illa de Menorca, ha estat origen d'una llarga controvèrsia aquesta qüestió; i és necessari que aquesta qüestió estigui plenament regulada, que no hi pugui haver llacunes legals, que es puguin produir fets que després haguem de lamentar tots.

Aquesta llei també recull apartats específics relatius al patrimoni etnogràfic, el patrimoni documental i bibliogràfic, a la seva protecció, a la seva difusió, i a l'accés a aquest per part dels investigadors i per part d'aquelles persones que estiguin interessades, i que evidentment tinguin una capacitat

demostrada i una experiència suficient per poder accedir a aquest patrimoni bibliogràfic i documental.

Per últim, aquesta llei contempla la creació d'una sèrie d'òrgans que seran utilíssims per a garantir el compliment de la pròpia llei. Es contempla la creació del Consell balear de patrimoni històric artístic, que seria el màxim òrgan consultiu amb què comptaria la Conselleria de Cultura per poder fer les tasques necessàries per fer complir aquesta llei. I per últim, al títol dotzè d'aquesta proposició de llei hi ha una sèrie de capítols que jo crec que són importantíssims, un referit a infraccions, un referit a responsabilitat, un altre referit a sancions, i un altre referit al procediment d'aquesta tramitació d'aquests altres capítols anomenats anteriorment.

En definitiva, com he dit al principi, el que es pretén amb aquesta proposició de llei és comptar amb aquesta figura jurídica per part de la nostra comunitat per garantir la conservació, la millora de l'abast per al conjunt de la nostra societat de tot aquest patrimoni, aquest riquíssim patrimoni històric artístic amb què comptem. No hi ha dubte que aquesta proposició és millorable, es poden canviar molts dels aspectes que es recullen en el seu articulat, i que jo el que desitjaria avui és que es procedís a la seva presa en consideració amb l'aprovació que li donés avui la cambra per a la presa en consideració, i es pogués iniciar la tramitació que, evidentment, estic convençut que durant la tramitació parlamentària es produirà sens dubte un enriquiment de la llei, i es podrà corregir qualsevol dels plantejaments dels temes que inicialment per part d'altres grups es consideri que s'ha de procedir a les esmenes corresponents.

En definitiva, crec que aprovar avui aquesta presa en consideració és aprovar que vagi endavant, que aquesta comunitat compti amb una de les lleis més importants per al desenvolupament de les seves funcions. Hem vist com altres lleis importantíssimes, com ha estat la Llei d'espais naturals, o altres referides a qüestions urbanístiques que aquí han estat debatudes i aprovades, han tingut una importància decisiva, fins i tot a l'hora de donar un enfocament cap a l'exterior importantíssim del patrimoni d'aquesta comunitat -em referesc al patrimoni natural-, i en aquest cas concret seria poder donar aquest enfocament positiu també cap a l'exterior del nostre patrimoni cultural, històric i artístic. Esperant que el vot d'aquesta cambra sigui favorable, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Té la paraula el conseller Sr. Rotger.

EL SR. CONSELLER DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Bartomeu Rotger i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Peralta, abans d'iniciar el debat sobre la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Mixt, sobre patrimoni històric artístic de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, voldria manifestar ja des del principi, d'una manera clara i directa, que al meu entendre aquesta llei no és la nostra llei, que aquesta proposició de llei que s'ha presentat no és la nostra llei. No és la llei que mereix i que exigeix aquesta comunitat autònoma. Això ho volia dir abans i d'una manera directa. I no ho és perquè senzillament no està feta, al meu entendre, tenint present les característiques i situació real d'una comunitat pluriinsular, amb un patrimoni dens i dispers, capaç des d'haver-hi no sols com a suport de la història i del nostre futur, sinó també com una via de millora cultural i turística; el nostre patrimoni, en definitiva, com a via de millora d'un turisme de qualitat.

Jo em pregunto si en aquesta proposició de llei s'ha tengut en compte -Sr. Peralta- les característiques del nostre patrimoni, la realitat pluriinsular, les competències dels consells insulars. En l'aspecte legislatiu, per exemple, s'ha contemplat l'existència d'una llei de foment del patrimoni de l'any 1987? En definitiva, no crec que això sigui la llei que mereix i que exigeix la nostra comunitat autònoma, sobre un tema tan important com és el patrimoni.

Però a continuació voldria fer una pregunta al meu entendre important: És necessària una llei de patrimoni pròpia, específica d'aquesta comunitat autònoma? Rotundament sí, és necessària, en això coincidim. Per què és necessària? La veritat és que tenim la Llei 16/1985, que vostè ha citat perfectament, de 25 de juny, de patrimoni històric espanyol, que és la que actualment regula les disposicions protectores del nostre patrimoni, però que és una llei estatal, llunyana, que encara té menys en compte la nostra realitat. Per tant, és necessari que tenguem la nostra pròpia llei, és evident.

L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears a l'article 10, punts 19 i 20, atribueix a la Comunitat Autònoma competència exclusiva sobre el patrimoni monumental, cultural i històric, com també sobre arxius, biblioteques, museus, conservatoris de música i institucions anàlogues que no siguin de titularitat estatal, en correspondència tot això amb els articles 148.1.15 i 17, i 149.1.28 de la Constitució Espanyola. Aquestes competències permeten que el Parlament de les Illes Balears estableixi el marc jurídic que haurà de regular el patrimoni històric artístic de les Illes Balears. Tenim, idò, totes les competències i la possibilitat jurídica de legislar sobre una llei pròpia, elaborada des d'aquí, i que reguli la nostra realitat.

És d'importància primordial poder garantir la conservació i promoure l'enriquiment del patrimoni històric, cultural i artístic del nostre poble, com a mitjà per al coneixement i manteniment de la identitat històrica i cultural de la nostra comunitat, i com a projecció d'un turisme cultural. Però tot

això com ho podem aconseguir, com ho aconseguirem? Tan sols amb l'elaboració i redacció d'una llei específica que preveu les peculiaritats de la nostra comunitat autònoma, que tenguí en compte totes les característiques del nostre patrimoni. En aquest sentit hem de tenir en compte que les Illes Balears són una realitat geogràfica i històrica plural, l'Estatut d'Autonomia ha permès configurar una administració pròpia dins cada illa: Mallorca, Menorca, Eivissa, Formentera, a través dels respectius consells insulars, a més de la configuració de les Illes Balears com a comunitat autònoma amb una organització conjunta de caràcter interinstitucional. En aquests moments precisament ens trobam immersos en un procés d'atribució de competències en matèria de cultura i patrimoni històric, la qual cosa representarà una major intervenció d'aquests consells insulars, d'aquests ens, en aquelles matèries; i això és una realitat, és una qüestió que s'ha de tenir en compte. En conseqüència la Llei de patrimoni haurà de coordinar la realitat interinsular en matèria de patrimoni històric tot en uns sol instrument que al mateix temps aglutini les peculiaritats culturals de cadascuna de les Illes.

I per què aquesta llei? És necessària aquesta llei, com l'aconsegurem? Si la societat no està madura, si no hi ha un procés previ, una llei quasi sempre és lletra perduda, lletra morta. Darrere aquesta llei hi ha d'haver tot un procés. Per això abans d'abordar una llei d'aquest tipus hem duit a terme nosaltres tot un procés que ara podria culminar, efectivament, amb una proposició de llei, però que no hem duit abans, perquè abans precisament hi havia d'haver aquest procés de maduració, aquest procés de diagnòstic, aquest procés d'aproximació a una realitat, perquè la llei com a culminació d'aquest procés pogués tenir en compte la nostra realitat i el nostre futur, que fos una llei vàlida, en definitiva.

Durant aquests anys s'ha fet una tasca de diagnòstic que ha suposat l'inventari necessari per conèixer el patrimoni arqueològic, arquitectònic, moble, immoble, etcètera, de la nostra comunitat. L'administració necessita una eina de treball, un inventari exhaustiu que faci possible establir les intervencions i les actuacions que s'hauran de dur a terme, i sobretot per poder conèixer la realitat existent. Així, en aquests moments ja disposem de l'inventari dels jaciments arqueològics, tots els jaciments de les nostres illes ja han estat inventariats, enguany s'ha finalitzat la redacció de la carta arqueològica amb l'inventari de les creus de terme, dels molins fariners de vent i del conjunt d'immobles urbans i rurals de valor històric. Tot està inventariat, s'ha acabat el procés. Quant al patrimoni moble, tenim en aquest moment 3.000 fitxes relatives al patrimoni moble de titularitat eclesiàstica. Aquests treballs continuaran i s'intensificaran.

Tendrem en compte tota aquesta informació, naturalment, a l'hora d'emprendre qualsevol acció legislativa en matèria de patrimoni. S'ha de tenir en compte tot el que

s'ha fet, tot aquest procés de diagnòstic anterior, si volem que aquesta llei serveixi als interessos, als objectius que hem proposat. En el propassat exercici parlamentari fou aprovada la llei de supressió dels cables d'electricitat, de telefonia, etcètera. Concretament em referesc a la Llei 6/1993, sobre adequació de les xarxes d'instal·lacions a les condicions històrico-ambientals dels nuclis de població, als centres històrics. En els darrers mesos, per encàrrec de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, els tècnics més qualificats de les nostres illes han redactat el text d'un projecte de llei d'arxius, biblioteques i museus, que en poc temps aquest text serà presentat al Consell de Govern, i posteriorment a aquest parlament. Per tant, evidentment, com vostè ha dit molt bé, el Museu de Menorca quedarà afectat, encara que ja s'han pres les mesures perquè puguí començar a funcionar ràpidament, quedarà afectat d'una llei distinta, que anunciï ja en aquest moment, que és la Llei d'arxius, biblioteques i museus.

Després d'aquesta fase de diagnòstic, crec que necessitam una llei que compregui una sèrie de qüestions com són per exemple: la protecció, la conservació, la investigació i la difusió del coneixement del patrimoni cultural balear, sigui quin sigui el seu règim jurídic i la seva titularitat. En segon lloc, la llei serà el marc d'un concepte ampli de patrimoni, en el qual s'haurà d'incloure necessàriament el patrimoni arqueològic, el patrimoni moble, el patrimoni immoble, el patrimoni documental i bibliogràfic, i el patrimoni etnogràfic. En tercer lloc, la llei haurà de comprendre altres categories de protecció dels nostres béns culturals, a més dels ja establerts a la Llei 16/1985, de patrimoni històric espanyol, monuments, jardins històrics, conjunts històrics, llocs històrics i zones arqueològiques. Es podria definir també una zona d'interès etnològic, torn a repetir, molt important, una zona paleontològica o una zona de servitud arqueològica.

Aquesta llei també ha de preveure la creació del catàleg dels béns immobles de la nostra comunitat autònoma; regularà la incoació, la tramitació i la declaració dels expedients administratius per a la declaració de béns d'interès cultural, en aquest moment regulats per decret. Regularà així mateix, o hauria de regular, les normes específiques de protecció del patrimoni arqueològic, autorització d'intervencions arqueològiques, espais de protecció, descobriment de restes, suspensió d'obres, titularitat dels descobriments, creació de comissions, etcètera. La llei ha de crear òrgans consultius que actuaran d'assessors de les administracions competents segons les matèries objectes d'aquesta llei: comissió d'arqueologia, de patrimoni, d'arxius, biblioteques i museus, junta de qualificació, valoració i exportació de béns culturals, etcètera.

La llei ha d'incentivar la participació de l'acció pública dels ciutadans i dels ajuntaments en la protecció i conservació del patrimoni en relació a la Llei de mecenatge i fundacions, que es prepara dins tot el territori espanyol; a més de la formació d'actituds des dels propis ciutadans, des dels joves, des de les nostres escoles. La llei ha de potenciar les mesures de foment i difusió, l'u per cent cultural, creació de

catàlegs de béns immobles, etcètera. I finalment, entre altres coses, la llei ha de comprendre el règim sancionador, com vostè ha dit molt bé, amb la classificació de les infraccions i les sancions corresponents, i la determinació dels òrgans competents per a imposar-les, juntament amb l'establiment de mesures cautelars i addicionals.

Aquesta sí que seria, i serà, la nostra llei, la llei que necessita la nostra comunitat. No obstant això, deixarem una porta oberta a la col·laboració i participació que ens ofereix en aquest cas el Grup Mixt, i concretament el Sr. Peralta, de manera que puguem estudiar totes aquestes ofertes, però amb aquesta advertència que realment s'han de modificar moltes coses. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. El Sr. Peralta té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, quan vostè fa una intervenció li he de reconèixer que procura establir un rigor en la seva intervenció, i que realment es fa molt difícil contradir la majoria de les coses que vostè ha dit aquí, ara fa un moment, referint-se a aquesta llei.

Vostè ha iniciat la seva intervenció dient que aquesta llei no és la nostra llei, així resumidament, podríem dir que ha centrat la seva intervenció, perquè en el moment final també s'ha tornat a referir a aquesta qüestió. Jo li he dit en la meua primera intervenció que aquesta llei es basava fonamentalment -a part de la legislació estatal perquè hi hagi una concordança i no hi hagi problemes, que a més ha de ser així, d'acord amb el contempla la Constitució- en la Llei de patrimoni històric artístic de la Comunitat Autònoma d'Andalusia. I per què es va triar aquesta llei? Perquè aquesta comunitat autònoma, té una continuïtat geogràfica, no en la seva totalitat, però pràcticament en la seva totalitat, però té un històric i artístic molt complex.

No vull establir un paral·lelisme ni una comparació, de dir quin patrimoni és més important ni quin és manco, perquè a Andalusia hi ha un patrimoni vastíssim, i és molt complicada la seva gestió. Però precisament aquesta complicació de la seva gestió, que va determinar l'elaboració d'aquesta llei, independentment de quina sigui la força política que l'hagués elaborada o no, aquesta crec que és una qüestió secundària en aquest cas, sinó basant-me precisament en aquesta complexitat, vaig interpretar que aquesta complexitat, precisament per aquesta discontinuïtat geogràfica que es produeix a la nostra comunitat, podria ser d'aplicació, almanco en moltes de les qüestions que recull. He de dir que vaig afegir algunes referències, que no han sortit en la primera intervenció, al patrimoni de l'Església catòlica, que sí es recullen en aquesta proposició, però que amb aquesta que ens referim no es recull enlloc; i que es va

tractar precisament per aquesta complexitat, de presentar aquesta proposició.

Vostè ha dit que hi havia una coincidència, i jo crec que això és el fonamental, que és necessari que la nostra comunitat estigui dotada, tingui la seva pròpia normativa sobre patrimoni històric i artístic, i jo crec que açò és el que en aquest cas ens ha d'unir. Després -ja ho he dit també- amb el termini de tramitació es poden introduir totes aquelles modificacions que es considerin oportunes, i aniré més enfora: encara que no hi estigui totalment d'acord, -evidentment si hi ha un acord de la majoria dels membres de la comissió corresponents- fins i tot arribar al punt que vostè no pugui dir que aquesta no és la nostra llei, sinó que es faci aquesta labor transformadora perquè tots puguem dir que aquesta és la nostra llei. Açò crec que és el principal, que hi hagi aquesta coincidència amb aquesta necessitat.

Jo crec que contemplar aspectes que aquí evidentment no es recullen, com és l'aspecte del turisme cultural, que és una qüestió molt important i fonamental, i que es podria recollir a un apartat; el tema de les competències dels consells, però aquest tema, vostè ho ha dit també, és una qüestió que encara està en una fase d'atribució de competències, encara no està totalment donada aquesta competència als consells insulars, estam en aquesta fase, i aquest problema no sorgeix no només en aquesta qüestió de patrimoni històric i artístic, sinó que sorgeix en qualsevol altre àmbit de la normativa de la comunitat en altres aspectes, que també s'han d'arribar a donar aquestes competències als consells insulars. Per tant jo crec que aquest és un tema de bastant fàcil solució si es fa feina.

Ja per acabar, perquè el temps és curt per poder parlar tot el que voldríem dir, m'alegra que vostè hagi parlat aquí que s'ha elaborat un text sobre la Llei d'arxius, biblioteques i museus, que jo crec que pot ser perfectament complementària d'aquesta llei de patrimoni històric artístic; perquè els aspectes relatius a arxius, biblioteques i museus els toca molt puntualment, aquesta llei; i entrar en una llei relativa a aquest tema em sembla que seria molt important, i he de dir que estic content que s'hagi avançat en aquesta direcció. Ara bé, també li he de dir, vostè ha parlat que s'ha fet una diagnosi, però és que ha estat molt llarga. Això també ho hem de dir, em permeti que li digui que ha estat molt llarga. Vostè ha posat un exemple de 3.000 fitxes de patrimoni moble, crec que s'ha referit al patrimoni de l'Església catòlica; però 3.000 fitxes són molt poques fitxes. No em vull errar, no vull dir barbaritats, però evidentment moltíssimes més de 3.000, la fita ha de ser molt més enfora de 3.000 fitxes.

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Sí, acab tot d'una, Sr. President. Si realment aquesta llei, aquesta figura jurídica, amb totes les modificacions i amb

totes les adaptacions que es facin amb la tramitació parlamentària, ens ajuda, ens fa atracar-nos en aquesta direcció, en aquesta fita que és poder tenir a l'abast tot el nostre patrimoni històric i cultural, i poder tenir la tutela en el sentit positiu, que açò es millori, i sigui cada vegada més conegut, i que la seva conservació i la seva protecció estigui garantida, jo crec que haurem fet una bona labor, i en aquest sentit em trobarà per col·laborar en tot el que sigui necessari perquè açò sigui així. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Vol tancar la qüestió el conseller? No hi ha intervenció. Continuarem el debat, i obrirem en primer lloc un torn d'intervenció per a grups que es mostrin a favor de la proposició; llavors hi ha possibilitat d'un torn d'intervenció dels grups que es mostrin en contra de la proposició de llei, amb rèpliques i contrarèpliques, i la possibilitat de fixació de posicions per grups que no hagin intervengut en torn a favor o en torn en contra.

Obrim en primer lloc, idò, el torn a favor. Té la paraula pel Grup PSM I EEM el Sr. Bosco Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El nostre grup també donarà suport a la proposició de llei que ha presentat el Grup Mixt, perquè creim que és necessari que una regulació tan important com és la del patrimoni històric de la nostra comunitat autònoma estigui regulada per una llei pròpia de les Illes Balears. El nostre grup en els temes de patrimoni sempre hem estat preocupats, sobretot quan veim als mitjans de comunicació, i açò bastant sovint, que hi ha notícies sobre espolis, quan veim que el Govern moltes vegades actua tard i malament. A una trobada d'historiadors i arqueòlegs que es va fer a l'illa de Menorca el passat mes de setembre, ben igual que al 22 Congrés Nacional d'Arqueologia, celebrat al mes de novembre a Vigo, es parlava de la necessitat que les administracions intervinguessin seriosament en la prevenció i la repressió de qualsevol treball clandestí sobre els jaciments o espolis en matèria d'arqueologia. Jo pens que en aquest sentit la deixadesa del Govern de les Illes ha estat prou important. I quan aquí es demanava si era necessària una llei pròpia del patrimoni històric artístic, la resposta que nosaltres diríem és "si s'ha de complir, sí; si no s'ha de complir, ja ho tenim amb la Llei 15/1986, de patrimoni històric espanyol.

Nosaltres creim que la llei que vostè ha presentat, i en això coincidim amb el que ha dit el Sr. Conseller, no és la nostra, però jo pens que en el període de ponència i de comissió, i sobretot a l'hora de presentar esmenes, tindrem una oportunitat d'adaptar a la nostra realitat la proposició que avui vostè ens ha fet; i vostè ma-

teix ja ho ha manifestat, que la proposició que feia era una adaptació -jo diria que una còpia- de la Llei del patrimoni històric andalús. Per açò ja anunciem que el nostre grup presentarà esmenes a aquesta llei, per tal de donar forma, i perquè hi entrin una sèrie de qüestions que nosaltres creim que són prou importants.

Nosaltres considerem que hi ha dues qüestions en què aquesta llei hauria d'entrar més seriosament. Una és la relació amb els particulars, i l'altra la relació amb l'Església catòlica. Vostè ha esmentat que era una cosa que vostè havia afegit a la proposició de llei del patrimoni històric andalús; i jo pens que s'ha fet molt de passada, i que s'hi hauria d'incidir bastant més. No hem d'oblidar que l'Església és una institució que és propietària de la majoria de béns del patrimoni de les Illes, i que per açò no estaria de més una incidència més ampla dins aquesta llei que s'ha presentat avui. Per altra part, i quan ja s'han anunciat les transferències de cultura als consells insulars, nosaltres creim que també s'hauria de fer major incidència en una sèrie de mecanismes descentralitzadors, no cap a delegacions territorials del propi Govern, sinó cap a administracions diferents, que són els consells insulars, i fins i tot els propis ajuntaments, i definir clarament les responsabilitats de cadascuna d'aquestes administracions, i garantir i propiciar la col·laboració institucional, més fluïda i més eficaç.

Nosaltres creim que aquesta proposició té llacunes importants, i com he dit abans, pens que s'hauran de solucionar, com és el tema d'arxius, el tema de museus, que la proposició de llei en parla poc, el conseller ja ens ha dit que tenia en vistes una llei sobre aquests temes, però que mentre no surtin aquestes lleis que ens ha anunciat el conseller, tal vegada seria interessant que la proposició de llei sí fes un esment més ample del que s'hi fa.

Quant a la protecció de béns arqueològics, jo pens que també queda un poc coixa, i que massa vegades haurem d'anar a la legislació de l'Estat, massa vegades haurem d'anar a la Llei 16/1985. I nosaltres considerem que açò és molt important, i sobretot perquè una llei el que ha de preveure és posar a l'abast el patrimoni històric artístic, en aquest cas de les Illes Balears, a tota la ciutadania, no només per protegir, sinó per posar el patrimoni a l'abast dels estudiosos i dels ciutadans en general, però tot el patrimoni, fins i tot aquell que és propietat particular. I aquí hem vist, a l'article segon de la proposició que vostè fa, al punt 2, quan diu que la "Conselleria de Cultura, Educació i Esports farà les gestions que condueixin al retorn a la Comunitat Autònoma d'aquells béns de clar significat balear que es trobin fora del territori de les Illes Balears", evidentment jo pens que és una proposta prou assenyada i prou important, però jo li diré que jo no som tan ambiciós, i em conform que les col·leccions particulars que hi ha a les Illes Balears, que en aquests moments no en podem tots els ciutadans, estiguessin a l'abast de tots els estudiosos i dels ciutadans, perquè hi ha peces del nostre patrimoni que si les hem volgudes veure, hem hagut d'anar a l'Expo de Sevilla, on han estat exposades durant mig any, i que a partir d'aquí ja no sabem qui les té ni on són.

Per tant, jo pens que una llei del patrimoni ha d'anar encaminada a posar a l'abast dels ciutadans tot el patrimoni cultural i històric de les nostres illes, i per açò li donarem suport, i també contribuïrem amb les nostres esmenes que aquesta sigui una llei descentralitzadora, que doni amples competències als consells insulars i als ajuntaments. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gomila. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA el Sr. Pons i Pons té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Dins l'Espanya contemporània, cada vegada que hi ha hagut opcions de progrés que han governat, s'ha fet una passa molt important a nivell legislatiu en la protecció del patrimoni històric. Els exemples més clars són la Llei de patrimoni històric-artístic del 1933, durant la segona República; i molt més recent, i que deroga les disposicions anteriors, la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, fruit de la preocupació, entre altres grups polítics, del Govern socialista per dotar d'un instrument jurídic que dugui a terme aquesta labor de protecció.

En la protecció del patrimoni tenim una sèrie de sostre competencials, no sempre ben avinguts, que fan que per una part hi hagi la labor de l'Estat, regulada bàsicament per la Llei 16/1985, que acab d'anomenar, les comunitats autònomes a través de les disposicions estatutàries i lleis de patrimoni històric, com tenen les de Castella-La Manxa i d'Andalusia; i en el cas de les Illes Balears tenim uns consells insulars que l'Estatut d'Autonomia va preveure que tendrien unes competències importants d'execució i gestió en aquesta matèria, que és un dels retrets que s'han fet a aquesta proposició de llei, que no té suficientment en compte el fet insular. Hi hauria al nivell més acostat als ciutadans els ajuntaments, que són decisius, perquè són els que coneixen els jaciments arqueològics, saben què es fa amb aquests jaciments, si hi ha una infracció ràpidament ho poden detectar.

La relació Estat-Comunitat Autònoma a l'hora de protegir el patrimoni no sempre ha estat gaire harmònica. La mateixa Llei 16/1985, que en línies generals és una bona llei, va ser contestada a través de recursos d'inconstitucionalitat per Andalusia, Catalunya, País Basc, i fins i tot en alguns aspectes per Galícia; era sobretot pel tema de qui era qui a l'hora de protegir el patrimoni. I realment s'ha arribat a una solució que pràcticament és la veritat de *perogrullo*: que les famoses competències exclusives, siguin de l'Estat o siguin de la comunitat autònoma, en realitat són competències concurrents i compartides.

Quant a la proposició de llei que ens ocupa, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, veim que és una llei que té bones intencions, però que la seva formulació no acaba de ser plenament aconseguida. Si la comparem, per exemple, amb la Llei de patrimoni històric espanyol, ens en duim la sorpresa que una llei referida a les Illes Balears s'allarga fins als 109 articles, mentre que una llei, pràcticament la llei bàsica a nivell d'Estat, es limita a 78 articles. És una llei excessivament reglamentista, que ho vol tenir en compte tot, i que per tant a vegades cau dins aspectes que s'han de deixar per un desenvolupament posterior pel Govern. Proclama com a finalitat una millor coordinació, completar la legislació de l'Estat, creació del catàleg general de patrimoni, potenciar la intervenció preventiva, evitar un "ja està fet", i llavors planteja noves figures, com zones de servitud arqueològica, llocs d'interès etnològic, conjunt monumental, etcètera.

Quins retrets, però, feim a aquesta llei, a part del que hem dit, que és massa reglamentista? És una llei massa centralista. I d'on deriva aquest centralisme d'aquesta llei? Deriva -que jo crec que el Grup Parlamentari en això no ha agafat un bon model- d'haver seguit al peu de la lletra bàsicament la Llei de patrimoni històric d'Andalusia. I, clar, Andalusia és un territori continu, dividit en diverses províncies, i té una problemàtica absolutament diferent de les Illes Balears, es va construir amb un projecte polític diferent: l'eliminació o la reducció de les diputacions és un objectiu no només del Sr. Jordi Pujol, en els altres llocs on hi ha diputacions confrontades a un govern de comunitat autònoma, el govern de la comunitat autònoma té tendència a fer recular el paper de la diputació. Però no és el cas de les Illes Balears. No hi ha cap projecte, ningú no s'ha atrevit, el Sr. Cañellas se n'ha guardat prou d'un projecte polític que digui -encara que a l'hora de fer és una altra cosa- que tinguem com a projecte polític anar reduint el paper dels consells insulars. L'Estatut mana que sigui potenciat, i això aquesta llei no ho contempla; i veim situacions realment aberrants. Per exemple, l'article 94 planteja "com a òrgan consultiu de suport de l'actuació de les delegacions provincials". Quines? El 94.2: "presidirán les comissions provincials de patrimoni". Supòs que això són errors d'una còpia precipitada, lògicament, de la llei andalusa.

També es planteja, creim, una excessiva burocràcia. L'altre dia vàrem viure una situació un poc còmica amb el Sr. Conseller, quan li vàrem treure allò del Consell Balear de Cultura, del qual ell és el legítim president, però que no s'ha reunit mai, i parlem d'un decret de l'any 1985. I aquí es planteja un consell balear del patrimoni històric-artístic, amb tota una sèrie de comissions balears, de béns immobles, mobles, arqueologia, etnologia, etcètera. Això és una tramoia burocràtica que realment no creim que tinguem consistència. En tot cas, creim que això s'ha de traslladar a nivell insular.

Nosaltres deim, en resum, sí a la iniciativa que es legisli des de les Illes Balears, tenint en compte la Llei de patrimoni històric espanyol, fer una llei adaptada a la nostra realitat, amb això estam plenament d'acord. Hem d'eliminar els aspectes excessivament reglamentistes, hem de desmuntar l'as-

pecte centralitzador, que es contradiu amb el projecte de l'Estatut i la Llei de consells insulars; hem de donar un paper, per tant, important als consells insulars i també als municipis. Jo crec que això s'ha de reforçar, i que per tant el Grup Parlamentari Socialista votarà afirmativament a la presa en consideració; però li anunciam que hi haurà nombroses i substancials esmenes perquè volem que aquesta llei sigui simple, eficaç, insularista i municipalista. I quant a l'afirmació que certes coses ja estan fetes, jo voldria acabar amb un petit matis: per favor, les rondalles les contin a un altre lloc, els que contenen rondalles. El patrimoni no s'ha protegit, no hi ha cap camí que hagi arribat a una culminació, que és aquesta llei, que un inventari, com s'ha dit, de 3.000 elements de patrimoni eclesiàstic és absolutament irrelevant, i que per tant la tasca que queda per fer realment és molta. I si no, facin el favor de mirar com es podrien a un arxiu, aquí al costat, els llibres fonamentals per a la nostra història. Sr. Conseller, demà aquesta fotografia tornarà sortir. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Pel Grup PP-UM el Sr. Marí Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Una de les preocupacions que tenim els que a més de dedicar-nos a la política ens dedicam, tal vegada amb igual vocació, a l'ensenyament, és veure com els alumnes, si poden se'n van de classe, si poden no fan cas, si poden no escolten; i aquí sembla que al Parlament quan es parla de cultura, malauradament per la cultura, moltes vegades passa exactament el mateix; i això als que ens dedicam de manera molt directa a la cultura, ens preocupa d'una i d'altra banda.

Dit això, Sr. Peralta, jo no voldria avorrir, com no vull avorrir tampoc els meus alumnes, i procuraré ser tan breu i concís com sigui possible, i dir que a mi m'agradaria molt també aquí aprofitar aquest temps que tenim en fer una relació del patrimoni de la nostra comunitat, una relació del nostre patrimoni i de la seva conservació que, evidentment, no seria tan catastrofista com una i una altra vegada des d'aquesta tribuna es diu. Hem de reconèixer que el nostre patrimoni té moltes mancances, però mai com ara no s'havia invertit tant en la conservació del nostre patrimoni. Tant de bo que aquells que una i una altra vegada aquí ho repeteixen duguessin cap a aquesta comunitat de les Illes Balears les milionàries inversions que en cultura dediquen a altres comunitats on els és totalment imprescindible el suport per continuar endavant. Això també ho hauríem de tenir en compte.

Sr. Peralta, la seva proposició de llei en principi em sembla bé. Sembla ser que sembla bé a tots els grups

que fins ara han intervingut, però naturalment la seva proposició ha de sofrir alguns retocs quan vagi a ponència, i per exemple ja li puc dir, a més per donar-li la satisfacció que un text tan llarg com aquesta proposició no de llei l'hem estudiat detingudament cadascun dels seus articles. Per exemple, si a mi em correspongués dir el que s'ha de fer, jo no estaria d'acord amb el que vostè proposa en un dels articles, allà on diu que serà competència dels consellers de cultura dels consells insulars posar una multa de fins a cinc milions de pessetes, quan llavors vostè dona als directors generals la potestat d'arribar fins a 15, i al conseller de cultura del Govern 25. Entenc jo, Sr. Peralta, amb tot respecte, que ha de tenir més autoritat un conseller de cultura democràticament elegit que no un funcionari nomenat a dit. Això, perquè vegi que m'he llegit amb molt d'interès la seva proposició no de llei.

També estic totalment d'acord que hi ha massa comissions, i sobretot massa comissions balears. Volem que hi hagi comissions insulars, volem que es potenciïn les comissions insulars i els consells insulars, i amb això estam segurs que vostè també hi està d'acord. Però jo voldria aquí recordar una lliçó d'un polític amb el qual treball, i que pels seus anys d'experiència tantes i tantes coses aprenc, que a vegades comentant aquests temes deim que feim massa lleis, moltes vegades per no poder ser complertes. Un petit detall: amb la seva proposició de llei vostè parla de l'ús pel públic dels béns bibliogràfics privats. Estam totalment d'acord, però hem d'argumentar la possibilitat en el dia de demà d'aquella persona que té un incunable, o que té una patent de cors, o que té un manuscrit, hem de mirar de no molestar, com vostè molt bé diu en la seva proposició de llei, no molestar la seva intimitat i, sobretot, fer una llei que pugui ser complida, no una llei pel compliment de la qual hagin de multar una i una altra vegada. Jo som enemic total de les multes, som un partidari, en tot cas, de la comprensió de la nostra societat, i aquesta és una obligació nostra, que no tenen dret a destruir un jaciment arqueològic per la por que llavors se'ls pugui multar amb ics milions. Hem de ser capaços que la societat balear sigui prou conscient per, si té una peça, dir que la té i que pugui ser catalogada, si té un tresor bibliogràfic, dir que el té i que pugui ser catalogat. En definitiva, fer el possible perquè la nostra societat sigui cada vegada més culta, i ho serà no per les lleis que des d'aquí posem, ho serà amb l'esforç de totes les institucions.

Dit això, m'agradaria puntualitzar una mica més aquesta proposició de llei que vostè fa; no li tornaré a repetir que tothom ja s'ha adonat que ha estat inspirada -per dir-ho d'alguna manera- en la Llei del patrimoni artístic d'Andalusia. Jo li'n voldria destacar el següent: Primer, que la seva proposició no de llei té una avançada idea de la interrelació entre patrimoni històric i patrimoni natural, això és molt positiu, i així es preveu en la redacció dels instruments de protecció en coordinació amb la unitat político-administrativa competent en matèria de patrimoni. Dos, la seva proposició no de llei té una visió clara de la legislació urbanística com a apta i necessària per protegir el patrimoni històric i cultural. Tres, derivats de l'aspecte anterior, un esperit i unes disposicions

efectives de col·laboració entre els diferents departaments autonòmics a fi de possibilitar el disseny acurat dels instruments de protecció. Quatre, la inclusió d'una sèrie d'elements que han de facilitar la tasca conservadora i protectora de l'Administració en crear uns instruments nous de protecció, com per exemple, la zona de servitud arqueològica o el lloc d'interès etnològic; i vull felicitar el Sr. Peralta per l'especial interès que vostè demostra en un aspecte tan estimat pels qui formam part d'aquesta comunitat com és l'etnologia i que, afortunadament, en aquests darrers anys està tenint una importància tal que la pròpia Universitat ja fa algun temps que va establir la llicenciatura en etnologia, tema que, com vostè sap molt bé, no existia quan alguns dels qui som aquí vàrem fer els nostres estudis universitaris.

No obstant això, vull matisar-li'n, com he dit abans, uns punts: En primer lloc, el títol 10, de mesures de foment; li diré, ja per acabar, encara que hi falti una mica de temps, però no voldria avorrir l'audiència, que donarem suport a la seva proposició no de llei, però que l'acceptam a tràmit amb les modificacions que en el seu dia s'hi faran i que, sens dubte, la llavor que vostè ha posat dins el solc de la protecció de la nostra cultura, amb l'esforç de tots, amb la col·laboració de tots farem que la nostra comunitat tenguí una llei clara i que, sobretot, els ciutadans sàpiguen a què atendre's.

Al Sr. Conseller, al qual no sé si puc fer referència...

EL SR. PRESIDENT:

No correspon, Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

No correspon; només esper que correspongui felicitar el Sr. Peralta i el Sr. Rotger. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur. en torn de rèplica, Sr. Peralta, té la paraula.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Tractaré de ser el més breu possible per respondre a les intervencions dels portaveus dels diferents grups.

En primer lloc, vull agrair a tots el fet que hagin anunciat el seu vot favorable a aquesta presa en consideració d'aquesta proposició. Jo vull dir que no és un agraïment de tipus personal, sinó que crec que és un agraïment per a tota la comunitat, que es posi avui la primera pedra perquè es pugui tirar endavant aquesta Llei de patrimoni històric-artístic, crec que és importantíssim; ja ho he dit quan he acabat una de les meves intervencions, que considerava que aquesta era una de

les lleis més importants que hi hauria a la Comunitat una vegada fos aprovada.

Entrant en les diferents intervencions que hi ha hagut. Sr. Marí i Tur, començ per vostè, respecte de les sancions o multes, crec que precisament, ja que estam parlant de cultura, un dels trets més importants de la cultura que té un poble és que no s'hagi de recórrer a aquest tipus de mesura de caràcter coercitiu per evitar destruccions o el mal que moltes vegades s'ha fet al nostre patrimoni, però també vostè ha de convenir que moltes vegades açò és absolutament necessari. En el cas concret que ja he esmentat abans de l'illa d'Eivissa que aquests dies es jutja a l'audiència, si hi hagués hagut aquesta por -i és desgraciat haver-ho de dir així- per part d'aquests propietaris no s'hauria arribat ni al judici que s'està produint ni a la destrucció d'un patrimoni que, segons els especialistes, és pràcticament irrecuperable, jo crec que açò ha fet un mal molt gran a l'illa d'Eivissa; per evitar precisament que es pugui arribar a aquests mals, és necessari que hi hagi aquest capítol de sancions. Puc estar d'acord que un director general o un conseller, quant a la quantia de les multes hi hagi aquesta disparitat que hi ha a la proposició de llei, jo crec que tindrem ocasió de discutir aquest tema en el seu moment i que, sens dubte arribarem a un acord en aquesta qüestió; jo crec que no serà per cinc milions més o menys i tant de bo no s'hagin de posar mai aquestes multes.

Per tant, l'agraïment que he fet amb caràcter general, vull fer-lo a vostè particularment per la seva intervenció.

Sr. Damià Pons, respecte que aquesta llei és excessivament reglamentista, massa centralista i de la necessitat de reforçar les actuacions dels municipis, possiblement també li he de dir que segurament té bastant de raó en aquesta qüestió. Bé, una llei reglamentista té l'avantatge, davant una llei que no ho sigui, que els reglaments que posteriorment se n'hagin de desenvolupar, que de vegades es demoren en excés, si la llei és de per si reglamentista permet una aplicació molt més acurada, si arriba el cas, encara que no estigui elaborat el reglament corresponent, encara que açò tal vegada no sigui el que és correcte; he de donar-li la raó que segurament és excessivament reglamentista aquesta llei. Quant al tema de la concepció centralista, bé quan hi hagi els debats, hi veurem fins on arriba aquesta qüestió, fins on és possible descentralitzar, ja veurem què passarà. Quant a reforçar la figura dels municipis, tant a vostè com al Sr. Gomila i Barber, he dir-los que hi estic completament d'acord i que malament si els ajuntaments no tenen competències en aquesta qüestió o no les poden exercir perquè la pròpia llei no els ho permet, jo crec que açò és un apartat que s'haurà de contemplar i hi estic completament d'acord.

Sr. Gomila, quant a la qüestió que ha plantejat de la relació amb els particulars, jo li he de dir que l'article 42 és molt clar en aquest aspecte, diu que formen part del patrimoni històrico-artístic de les Illes Balears els béns mobles de rellevància cultural per a les Illes que romanguin en territori balear, la qual cosa vol dir que hi són tots, en aplicar aquest

article i en considerar la rellevància cultural de qualsevol troballa -jo supòs que es referia concretament a les troballes de les quals he parlat en la meua primera intervenció- perfectament hi queda recollit; fins i tot s'hi pot profunditzar més si fa falta en ponència, però jo crec que evidentment hi queda recollit i que no hi ha cap particular que pugui defugir d'aquesta qüestió. Quant a la relació amb l'Església catòlica -acab tot d'una Sr. President- és cert que només es toca un poc de passada, que no es profunditza exhaustivament en aquesta qüestió; en aquest tema sí que m'agradaria que hi hagués una discussió seriosa en el tràmit, hi haurà d'haver una discussió seriosa d'aquesta qüestió, perquè no hem d'oblidar que l'Església catòlica, si bé els seus béns estan a l'abast del públic, la propietat i la titularitat és seva; aquest és un tema delicat i que no pot entrar en col·lisió amb altres lleis, i no hem de confondre la propietat de l'Església catòlica amb una propietat de caràcter públic; jo crec que és un tema molt delicat i que, en aquest sentit, sí que serà necessari tal vegada demanar el dictamen de juristes en la matèria per no tenir problemes en aquesta qüestió. Una altra cosa és que...

EL SR. PRESIDENT:

Acabi, Sr. Peralta, per favor.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Sí, Sr. President, acab tot d'una.

... no es contempli, i que tan vegada sí que se l'ha de contemplar, la col·laboració que ha d'existir entre el Govern de la Comunitat i els consells insulars, en el seu cas, amb l'Església catòlica per a la conservació d'aquest patrimoni i per a la seva seguretat. Jo crec que en açò s'haurà d'incidir més i hi estic totalment d'acord, però crec que es un tema que es podrà resoldre en el tràmit en ponència. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Hi ha petició d'intervencions en contrarèplica? Sí, Sr. Pons. Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, una qüestió brevíssima. Hem demanat que aquesta llei, ho farem a través de les esmenes, agafi un caràcter més respectuós amb el que diu l'Estatut respecte dels consells insulars, però la llei planteja una cosa que creim que s'haurà d'eliminar, que és que el conseller de Cultura del consell insular pugui posar sancions, perquè el conseller de Cultura de cada consell insular és el president d'una comissió informativa, per tant, correspon, en tot cas, al plenari o a la comissió de govern imposar aquestes sancions. Ho dic perquè s'ha suscitat un petit debat sobre les jerarquies de les multes que

realment, amb la Llei de règim local a la mà, són absolutament impossible de dur endavant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons.

Acabat el debat, passarem a la votació. De les exposicions manifestades, entenc que es pot considerar admesa a tràmit per assentiment la proposició de llei que es tracta. Queda, idò, presa en consideració per assentiment.

IV.1) Compliment de resolució RGE núm. 110/94, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, mitjançant el qual sol·licita la inclusió en l'ordre del dia el compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 2658/92, relativa a competències en matèria d'ordenació farmacèutica, aprovada pel Ple de la cambra, en sessió de dia 3.11.92.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al quart punt, relatiu a control de compliment de resolucions. Començarem per l'Escrit 110/94, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, mitjançant el qual sol·licita cessió de control relatiu al compliment de la Proposició no de llei número 2658/92, relativa a competències en matèria d'ordenació farmacèutica, aprovada pel Ple de la cambra en sessió de dia 3 de novembre del 92. Té la paraula, en nom del Grup Parlamentari SOCIALISTA, el diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El Ple del Parlament, en sessió celebrada dia 3 de novembre de 1992, va procedir a debatre el text de la Proposició no de llei RGE 2658/92 i aprovà la següent resolució: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a assumir les competències en matèria d'ordenació farmacèutica, transferides pel Reial Decret 2567/80, i en el termini de tres mesos dicti el corresponent decret que reguli la instrucció, tramitació i resolució dels expedients d'instal·lació, trasllat i transmissions d'oficines de farmàcia". A causa que aquest no s'havia complit, es planteja en aquest plenari, però, pràcticament en el darrer moment, ens ha fet arribar la Sra. Vice-presidenta del Govern que en sessió d'11 de març de 1994, divendres passat, va ser aprovat un decret que regula les atribucions al conseller de Sanitat, les competències que se li donen per resoldre els expedients i conferir les autoritzacions per a instal·lació, trasllat i transmissió d'oficines de farmàcia i també regula quines competències s'assignen al Col·legi Oficial de Farmacèutics de Balears.

Per tant, considerant que s'ha complit el que es demanava, no tarda el que arriba, Sra. Estaràs, han estat un poc a complir això, però finalment ho han dut a terme i, per tant, no tendria sentit celebrar un debat sobre una cosa que tard, però que s'ha complida. Moltes gràcies.

(L'Hble. Sr. Vice-president primer substituïx el Molt Hble. Sr. President en la direcció del debat).

IV.2) Compliment de resolució RGE núm. 662/94, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, mitjançant el qual sol·licita la inclusió en l'ordre del dia el compliment de la Moció RGE núm. 3203/92, relativa a *overbooking*, aprovada pel Ple de la cambra, en sessió de dia 21.10.92.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Passam al següent punt de l'ordre del dia, que és el seguiment per al compliment de la Moció número 3203/92, relativa a l'*overbooking*, aprovada pel Ple de la cambra en sessió 11 d'octubre de 1992. Per part del Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. El 29 de setembre del 92 vàrem presentar en aquesta cambra una interpel·lació sobre l'*overbooking*, va ser debatuda i se'n varen treure una sèrie de conclusions; una d'elles era que dins l'*overbooking* hi havia tres grans perjudicats: els clients, allà on havien fet un contracte i se'ls donava el que havien contractat, rompien un somni; la zona turística, per la mala imatge que donava aquest incompliment i també l'hotel·ler, paradoxalment l'hotel·ler, perquè, en el fons, era una víctima d'unes circumstàncies, una víctima d'unes causes que es poden concretar en una contractació inadequada, l'hotel·ler, per intentar donar satisfacció al client, endemés de rebre totes les culpes i de rebre, d'entrada, la mala imatge per part del client, també moltes vegades es veu obligat a indemnitzar i moltes vegades també és multat per les autoritats turístiques.

El 21 d'octubre del 92 vàrem presentar la corresponent moció i del debat tothom va compartir que les causes més importants que provocaven l'*overbooking* amb efectes perniciosos eren precisament el sistema de contractació i que en aquests moments venien agreujades a causa que hi havia unes potents associacions de consumidors que feien d'altaveu per transmetre als mercats aquestes males imatges.

El nostre grup va presentar una moció per intentar trobar una solució a aquest mal endèmic de l'*overbooking*. Vàrem presentar aquesta moció allà on, entre altres coses, es deia que s'intentàs constituir una confederació amb la federació de *tour operators* (Ifto), amb la federació d'hotelers i amb la Conselleria de Turisme per intentar discutir a fons i cercar solucions al tema del contracte. A dins aquesta discussió, es tractaria d'arribar a acords per fer un contracte normalitzat on es contemplàs, d'una manera clara i amb igualtat de forces, el tema del *release*, la qüestió de l'estacionalitat. la qüestió

dels pagaments, la qüestió del canvi de moneda, de les fluctuacions de moneda, la qüestió de la baixa temporada i alta, les proporcions, etc., així com també en el de bat va sortir intentar trobar una proporció entre llits contractats als hotels i llocs d'avió contractats. Després d'un debat, el qual crec que va ser interessant, es va acordar, per tota aquesta cambra, acceptar aquesta moció i malauradament, amb una certa decepció meua, perquè he de dir que ha estat la primera iniciativa que se m'ha aprovada, després d'haver-ne presentades moltes, i haver acceptat el nostre grup unes quantes que va presentar el Grup PP-UM, perquè creia que era interessant acceptar-les, des del 21 d'octubre del 92 fins ara, és a dir, després d'un any i cinc mesos, no s'havia fet cas a aquest acord d'aquesta cambra.

A través de la norma que ens dona el Reglament, vàrem intentar dur, una vegada més en aquesta cambra, anar a cercar el compliment d'aquesta moció. Ho feim i ha vingut, tal vegada, amb una certa actualitat perquè de tots és conegut que en aquest moment torna a estar d'actualitat el tema de l'*overbooking*, a Berlín se'n va parlar, de fet va ser el gran tema, cada any hi ha un tema que sobresurt per damunt de tots, a Berlín es va parlar de l'*overbooking*. Tal vegada malauradament i tal vegada si s'haguessin pres les mesures en aquell moment, fa un any i cinc mesos, per intentar arribar a acords difícils, però intentar-ho, ja que mai no s'havien intentats, intentar arribar a acords amb els *tour operators*, que ens ajudin a tots, tants a ells com a nosaltres, a la millor aquest tema de l'*overbooking* que enguany tendrem desgraciadament aquí, en aquesta comunitat, i que tan perniciosos serà per a l'economia nostra i per a la mala imatge, s'hauria solucionat. Jo supòs que no fer aquesta iniciativa, no arribar a materialitzar-la serà a causa de qualque cosa per mi inexplicable, perquè, de fet, i ho repetesc, va ser un acord de tota aquesta cambra, de tots els grups polítics, hi havia un assentiment total per intentar, encara que de manera utòpica, trobar-hi una solució.

Per això és que deman al conseller, al Govern que prenguin amb interès aquesta moció i que intentin materialitzar-la per intentar trobar un camí, tal vegada per primera vegada en aquesta comunitat, un camí per intentar evitar aquesta malaltia, tal vegada aquesta epidèmia que és l'*overbooking*, el qual ja va ser debatut en el seu moment, perquè, si no, una vegada més, després d'esforços en inversions d'imatge i de promocions, amb una sola temporada podem destruir, podem enderrocar aquest munt de doblers i aquest munt d'esforços i voluntats que durant aquests anys darrers hem intentat fer entre tots.

Nosaltres, el nostre grup es posa a disposició de la Conselleria de Turisme per intentar ajudar en aquest tema, si ho creuen necessari, i trobar una solució a aquest greu tema que desgraciadament tenim de l'*overbooking*. Moltes gràcies.

(El Molt Hble. Sr. President reprèn al direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Té la paraula, en representació del Govern, el conseller Sr. Flaquer.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, dia 21 d'octubre del 92 aquest parlament va aprovar una moció, on es parlava bàsicament de dos temes: En primer lloc, que la Conselleria de Turisme es constituís en medidora dels clients turístics, per tal de donar una major estabilitat a la indústria turística; la veritat és que és un pronunciament del Parlament una mica genèric, i en la mesura que és una mica genèric, jo crec que el Govern, en la mesura que pot, dona compliment a aquesta ordre, ho fa cada pic que hi ha una reclamació en matèria d'*overbooking*; li he d'avançar que, per exemple, la temporada passada, quan es preveia que hi havia d'haver certs problemes, només en vàrem rebre una durant tota la temporada; sempre hem intentat seure les parts implicades i hem intentat donar una solució als problemes que es puguin plantejar. Però continuava també la moció aprovada dia 21 d'octubre del 92 que s'havia d'institucionalitzar una conferència entre sector d'allotjaments, *tour operators*, a través de la seva patronal Ifto, i Conselleria de Turisme per estudiar i tractar una sèrie de temes, entre ells la normalització dels contractes, el tema del *release* i l'*overbooking*.

S'ha de dir que ja en el debat d'aquella moció el conseller anterior, el Sr. Cladera, va explicar també que es tractava de fer constatació d'un fet que feia la conselleria, vull dir que el primer punt d'aquella moció ja el treballava la conselleria i, a més a més, tot el que feia referència a la lluita contra l'*overbooking*, en la solució puntual dels casos concrets d'*overbooking* també feia feina la conselleria puntualment; era, en conseqüència, una moció que, en realitat, no feia més que reconèixer en part el que s'estava fent. Deia endemés literalment el conseller en aquell moment, el Sr. Cladera, que "aquesta moció té una càrrega important d'utopia, una càrrega molt important d'utopia perquè no tenim", deia literalment, "força coercitiva per fer arribar a les parts l'obligació d'un contracte que seria desitjable".

Bé, de fet, aquesta conselleria que jo ara dignament jo represent, ha intentat parlar amb *tour operators*, ha intentat parlar amb les patronals per arribar a aquests punts i em cregui que es fa molt difícil institucionalitzar una conferència en aquest sentit per parlar d'aquests temes. Vostè sap perfectament que en els contractes la llibertat de contractació, la llibertat de cada una de les parts és un dels dogmes fonamentals i és molt difícil arribar a acords puntuals en aquests temes.

En qualsevol cas, sàpiga vostè, i endemés l'hi consta, que feim feina per intentar evitar aquestes qüestions que

a vostè li preocupen, com l'*overbooking*. Vostè ja paral que enguany hi haurà *overbooking*, vejam si s'hi produeix abans de dir que n'hi haurà; en aquests moments hi pot haver casos puntuals d'*overcontracting*, allà on un hotel hagi contractat per damunt de la seva capacitat, però fins al moment en què no es produeixi la situació real d'un client que no es troba amb un llit, no podem parlar d'*overbooking*. Nosaltres feim feina en aquest tema, precisament aquesta setmana enviam una carta a tots els *tour operators* estrangers, a tots els *tour operators* on els deim que per favor ens enviïn com més abans millor les llistes de vendes, que ens enviïn com més abans millor els *bookings* efectius de cada un dels seus clients, dels establiments amb els quals fan feina, perquè nosaltres puguem tenir una constància certa de quin és l'estat real i poder actuar amb un caràcter preventiu per evitar aquestes situacions no desitjables.

Però crec endemés que és bo recordar, és bo fer memòria i recordar que dia 30 de novembre del 93, és a dir, una resolució del Parlament posterior a la que discutim va rebutjar aquí, en aquest parlament, una proposició no de llei que precisament demanava un altre pic el mateix. La institucionalització d'una conferència per tractar temes sobre els contractes, sobre el *release*, sobre l'*overbooking*, sobre les garanties, etc. i que va ser rebutjada -jo he llegit avui el debat, no vaig poder ser-hi perquè era fora en aquell moment- per aquesta càrrega d'utopia, per aquesta càrrega d'impossibilitat que duu aparellat aquest intent de seure les parts i fer-los combregar amb unes qüestions amb les quals tanmateix depenen únicament i exclusiva de la voluntat.

Aquesta conselleria, cregui'm, Sr. Pallicer, continuarà intentant que es normalitzi la contractació, continuarà intentant que els contractes siguin cada vegada mes uniformes i més normalitzats, continuarà intentant que hi hagi uns terminis definits i predeterminats per al *release* i que no s'hi puguin produir abusos. Però, més enllà d'aquestes voluntats i d'aquestes intencions, si les altres parts no volen entrar en aquesta dinàmica, si les altres parts no estan disposades a donar compliment efectiu d'aquest caràcter normatiu i uniforme de la contractació turística, vostè sap que és impossible poder-ho aconseguir. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer. Per un torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, Sr. Conseller, li vull dir una cosa, el tema de l'*overbooking* s'hi produeix des que va començar el turisme en massa, i des de llavors, segons vénen les temporades, s'hi produeix. Vulguem o no, a mesura que hi ha una defensa dels consumidors més forta, que ara en aquest moment ja n'hi ha en aquests països, tant en els escandinaus, en els europeus, ja n'hi ha, de cada vegada és més perillós fer incompliments d'aquests tipus, perquè la imatge que donen -i si no, vostè ja ho veurà- de cada vegada és més

perniciosa i nosaltres, que tenim com únic mitjà de vida pràcticament el turisme, no ens podem permetre això. Aquesta és la raó de per què nosaltres precisament hem d'intentar, siguin qüestions utòpiques o no, amb totes les nostres forces arribar a acords; si s'arriba a acords dins el món dels negocis, si s'arriba a acords dins el món polític molt més importants i molt més difícils, jo no veig per què a poc a poc, passa a passa, no es pugui avançar per arribar acords que ens ajudin a tots, dels quals sortim tots beneficiats, perquè, en el fons, els *tour operators*, a la llarga, tampoc no en sortiran beneficiats, d'aquests temes d'*overbooking*. Li puc assegurar, Sr. Conseller, que quan em varen acceptar aquesta resolució, creia que es faria, creia que es cridaria Ifto i li dirien: Volem fer això, comencem a parlar-ne. Altres coses més difícils s'ha aconseguit, i cregui'm que en aquell moment mereixia beure una copa de xampany, no la vaig beure, i ara esperava poder-la beure una vegada vostè em digués: Tirarem endavant, no se'n preocupi, tirarem endavant. Però vostè em surt amb qüestions de dia 30 de novembre, vostè em surt que esperem per parlar d'*overbooking*.

D'*overbooking*, a Berlin fins i tot dins els museus en parlaven. Un horabaixa vaig anar a Charlottenbourg, tal vegada una de les coses que no havia vist de Berlin: Nefertiti; hi havia uns catalans hotelers que parlaven d'*overbooking*, aquí el Sr. Alegre, conseller de Turisme de Catalunya, parla d'*overbooking* i avui en dia aquí, Sr. Conseller, ara, en aquesta illa de Mallorca, a ponent i a llevant, hi ha *overbooking*, ja em dirà vostè què hi passarà aquest estiu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Sr. Conseller, torn de contrarèplica.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Sí, gràcies, Sr. President. Sr. Pallicer, de la temporada actual i del risc que hi pugui haver, jo li insistesc que nosaltres estam intentant prendre totes les mesures possibles, estam intentant fer comprendre als *tour operators* l'important que és per als nostres empresaris conèixer en qualsevol moment, en tot moment quina és la situació real de venda del seu producte i, en conseqüència, poder actuar sobre això i evitar situacions desagradables més endavant, ho feim.

Aquesta professionalitat de l'empresari, en la qual nosaltres creim, sobretot en aquesta comunitat, que tants anys l'han demostrada; si aquesta professionalitat en un cas concret no es produeix i hi ha situacions de mala imatge, hi haurem d'actuar amb l'únic instrument que podem fer servir en aquesta matèria, que és amb les inspeccions i amb les sancions.

La seva opinió és que continuem cercant acords amb Ifto i amb els empresaris hotelers per arribar a contractes normalitzats, ho continuarem intentant, però no depèn exclusivament de nosaltres, és una actuació a tres bandes i no només ens correspon a nosaltres; ho intentarem. De totes formes permeti'm que li faci una suggerència, permeti'm que li digui que com que la competència en matèria de contractació no és d'aquesta comunitat, el que no estaria gens malament és que a nivell estatal es fes una legislació en aquest sentit i intentar regular aquests temes, perquè nosaltres no en tenim la competència, nosaltres només podem fer suggeriments, només podem fer recomanacions a les parts implicades en la contractació turística, però més enllà no podem fer res més; el que sí que és possible és que l'Estat central, actuant amb les seves competències en matèria de contractació, hi pugui entrar i ho haurà de fer, ho haurà de fer perquè hi ha resolucions del Parlament europeu molt recents, estan a punt de treure al carrer una directriu comunitària en matèria d'*overbooking* i serà obligació de l'Estat d'adaptar-hi aquestes directrius. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Flaquer.

Arribat aquest punt, conclou la sessió d'avui. Gràcies a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA